Akbaba

DEMOKRASİ :

SİZ KENDİNİZE PARA BİRİKTİREREK YARDIM EDERSENİZ

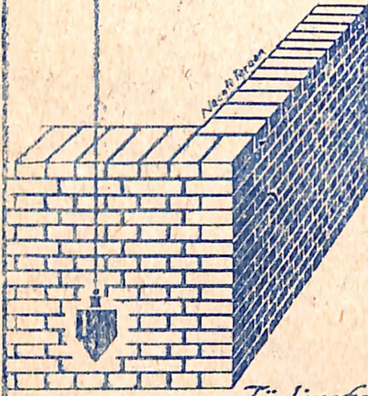
BİZDE SİZE KREDİMİZLE YARDIM EDERİZ

TÜRKİYE EMLÂK KREDİ BANKASI NIN

Yapı Tasarrufu hesabı

Ev hesabı

Vadeli veya Vadesiz Tasarruf hesapları

SİZE BİR YUVA KAZANDIRABİLİR

Türkiye Emlâk Kredi Bankası son 5 yılda **50000** *den fazla vatandaşa yeni bir yuva temin etti.*

TÜRKİYE

VAKIFLAR BANKASI

Sermayesi: 50.000.000 TL.

14 MAYIS ÇEKİLİŞİNDE:

2 Talihliye
Bir şahıs için tutar
120.000
lirayı aşabilen
ÖMÜR BOYUNCA AYLIK GELİR

12 Talihliye
25000 Liradan
300.000
lira tutarında
MESKEN KREDİSİ

234 Talihliye
30.000
lira tutarında
PARA

14 TEMMUZ ÇEKİLİŞİNDE:

2 Talihliye
1 şahıs için tutarı 120.000 lirayı aşabilen
Ömür boyunca aylık gelir

6 Talihliye
150.000 lira tutarında
MESKEN KREDİSİ

318 Talihliye
50.000 lira tutarında para

14 EYLÜL ÇEKİLİŞİNDE:

2 Talihliye
Bir şahıs için tutarı
120.000
lirayı aşabilen
ÖMÜR BOYUNCA AYLIK GELİR

8 Talihliye
25000 Liradan
200.000
lira tutarında
MESKEN KREDİSİ

208 Talihliye
25.000
lira tutarında
PARA

İKRAMİYELERİ

ANKARA Tel : 10049 — İSTANBUL 24595 — İZMİR Tel: 7797

☆ Bankamızda açtıracağınız en az 100 liralık bir hesapla, hayallerinizi hakikat yapabilirsiniz.
☆ Taşradan gönderilen paraların havale ücretini Bankamız öder.
☆ İzahat için gişelerimiz emrinizdedir

BAŞINIZA KONAN DEVLET KUŞU

Size Taklit İnci'den taç, küpeler, kolyeler ve bilezikler getirmelidir

Evlilik gibi mutlu bir günde saadetinizi, üstü TAKLİT İNCİ'lerle süslü bir yorgan tamamlar.

GÜNÜN DEĞİL, SENENİN DEĞİL, ASRIN MODASI:

TAKLİT İNCİ

TAKLİT İNCİLERİ en ucuz fiata ve TAKLİT İNCİLERİ en ucuz fiata ve kolaylıkla temin edebileceğiniz yegâne yer ŞENYÜZ MÜESSESESİ'dir.

Daha fazla bilgi edinmek için

PARASIZ BROŞÜR İSTEYİNİZ

Ş. ŞENYÜZ müessesesi: Meşrutiyet Cad. No: 109/6 Tepebaşı - İstanbul
Telefon : 45873

TÜRK TİCARET BANKASI

1955 İkramiye Plânı

12 APARTIMAN DAİRESİ

250.000 LİRA TUTARINDA PARA İKRAMİYELERİ

İKRAMİYELİ GRUP MEVDUATI

Tasarruf mevzuunda bir yeniliktir.

Her 100 Kişilik Gruptan 1 Kişiye parasının **3 MİSLİ**

24 Kişiye muhtelif para ikramiyeleri verilir.

GRUP MEVDUATI SAHİPLERİ AYRICA Apartıman daireleri keşidelerine de iştirak ederler.

Her 150 liraya bir kura numarası

SAYI: 164 C.: 7 5 MAYIS 1955 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ, MİZAHÎ GAZETE ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

RAMAZAN ŞAKALARI

BEKTAŞİ, misafir kaldığı evde, gece sabaha karşı, davul sesiyle sahura kalkmış.

— Erenler, demişler, sen oruç tutmuyorsun, değil mi?

— Evet, demiş.

— E, öyleyse sahura ne hacet?

— Yoook, demiş, Allah affetsin, orucu kaçırıyoruz, bari sahuru kaçırmıyalım!

Öyle sanıyorum ki, etin beş yüze, yağın sekiz yüze çıktığı bu yüksek ayarlı geçim günlerinde, artık sahura değil, iftara bile pek imkân yok.

Eski iftar sofralarını bugünün çocukları masal sanırlar: Önce, gümüş tepside çeşitli zeytinler, türlü peynirler, çilek, vişne, kaysı, ayva, incir reçelleri.. Havyar, balık yumurtası.. Yemek ondan sonra başlardı.. Saymıyayım. Dünkü iftar sofrası, bugünkü ailenin bir aylık sofrasıdır!

RAMAZANDA cerre çıkan bir medrese çömezi, cemaatin sevgisini avlamak için, bütün âdâb-ü erkânına dikkat ederek namaz kılmağa başlar. Daha bıyıkları henüz terlemiş bu müslüman çocuğunu yan gözle süzen bir ihtiyar, yanındakine:

— Bak, der, şu gence bak... Ne güzel namaz kılıyor...

Softacık, fısıltıyı duyunca, Tanrı huzurunda olduğunu unutup, birden foyasını meydana verir:

— Oruçluyum da!..

Galiba eski medreselerin yerini şimdi çeşitli parti binaları ve eski cer hocalarının yerlerini de partizanlar aldı. Her dört yılda bir, köy meydanları, namaza duran ve fırsat bulunca:

— Oruçluyum da!..

Diyen politika müslümanlariyle dolu!

CAMİDE Ramazan vaızları veren hoca, tütün aleyhinde atıp tutarken, kuşağından fırlayan sigara paketi, cemaatin önüne düşmez mi?

Ama, hocafendi pişkindir. Ciddiyetini hiç bozmadan, tekrar elini kürsüye vurarak va'zına devam eder:

— İşte ey ihvân-ı dîn, şahit olun, ben de bu zıkkımı bugünden itibaren terkediyorum!

Hatırlıyor musunuz? Sigara paketi, politika yobazlarının elinde de vaız konusu olmuştur... Seçim günleri, miting meydanlarında onu kalabalığa gösterip:

— Ey ahaliii!.. Biz bu paketi size beş kuruşa içireceğiz!

Diye bağıran cer hocaları az mıydı?

Yalnız ikisinin arasında bir fark var: Eskilere hiç olmazsa gülüyorduk!

AKBABA

Bandung konferansından dönen sulh kervanı

(Togo)

Bir dersten kalanlar, başarı gösterinceye kadar imtihana girecekler!

(Gazeteler)

İNATÇI BİR TALEBE!..

Halk Şarkıları

Ucuzluk gelmeden yaz mı gelecek?
Karaborsa bizden vaz mı gelecek?
Bizi kandırdığı az mı gelecek?
Yandım aman yandım, yandırma beni,
Hayat ucuz diye kandırma beni.
Pazarın yolundan geçtim de geldim,
Kendime bir kazık seçtim de geldim,
Yediğim kazığı ölçtüm de geldim.
Yandım aman yandım, yandırma beni,
Hayat ucuz diye kandırma beni.
Otomobillerden kervanın mı var?
Bunca derdimize dermanın mı var?
Bizi aldatmağa fermanın mı var?
Yandım aman yandım, yandırma beni,
Hayat ucuz diye kandırma beni.

FALAN _ FİLÂN

— 150 liraya ev, apartıman, otomobil veren banka burası mı?.. (Suat Yalaz)

24 Saat içinde Neler oluyor?

24 saati küçümseriz. Oysa ki, bir 24 saatin içinde neler olduğunu, neler olabileceğini şöyle bir düşündünüz mü?

Bakın, 24 saatte neler olur, bir bir sayalım:

★ 24 saat içinde dünya güneşin etrafında 2,5 milyon kilometre yol alır ve bu zaman içinde, kazanı delik, makinası bozuk değilse, hava fena, deniz dalgalı olmazsa, kaptanın mühim bir işi çıkmazsa, Köprüden kalkan vapur Yalova'ya gidebilir.

★ 24 saat içinde dünya yüzünde 5400 kişi kendi eliyle canına kıyar ve bu zaman içinde memleketimizde bir milyondan fazla vatandaş, kendi eliyle radyo düğmesini çevirir.

★ 24 saat içinde bütün dünyada 270 milyon telefon konuşması yapılır ve bu zaman içinde yalnız İstanbulda binden fazla insan tam çıldırır, bir o kadarının da sinirleri bozulur.

★ 24 saat içinde dünyada 82 bin ton balık tutulur ve bu zaman içinde İstanbul limanlarından 81 ton balık denize dökülür. (Aradaki bir tonluk bütçe açığı yardım fonundan kapatılacaktır).

★ 24 saat içinde dünyada 3 milyar kilovat elektrik elde edilir ve bu zaman içinde memleketimizde 3 binden fazla açılış töreni yapılır.

★ 24 saatte bütün dünyada 5800 ton peynir yapılır ve bu zaman içinde memleketimizde bu peynirlerin yüklü olduğu gemileri yürütecek 10 milyon ton lâf söylenir.

MAZERET

Kocasını aldatıyordu. Aşıkı hayretle sordu:

— Hepsi iyi, hoş ama şekerim, ne diye ille kocanın pijamasını giyeyim diye ısrar ediyorsun sana geldikçe ben?

— Anlamıyor musun? dedi kadın. Onun pijamasını giydiğin zaman seni o zannedip daha az aldatmış gibi oluyorum, içim rahat ediyor!

NASIL OLSA

Umum müdür, inceleme seyahatinden yeni dönmüş, gördüklerini, işittiklerini kaabil olduğu kadar zarif ve nükteli bir dille anlatıyordu. Bütün maiyetindekiler, gülmekten katılıyorlardı. Bir kişi müstesna: yaşlı bir şube müdürü... Umum müdür nihayet dayanamadı:

— Yahu, dedi, sen nükteden anlamaz mısın? Neden gülmüyorsun?

Yaşlı memur izah etti:

— Ben gülmeğe mecbur değilim ki... Yaş haddiyle bugün emekliye ayrıldım nasıl olsa!

Haftanın Fıkraları

CEVAP

Gözlük almak için bir mağazaya girmişti.

— Uzaktan iyi görmüyorum, dedi, bir gözlük almak istiyorum...

Satıcı kız sordu:

— Ne kadar mesafeden iyi görmüyorsunuz efendim?

Adamcağız tereddüt içindeydi:

— Bilmem ki, dedi, siz nerde siniz?

SİNEMACILIK OYUNU

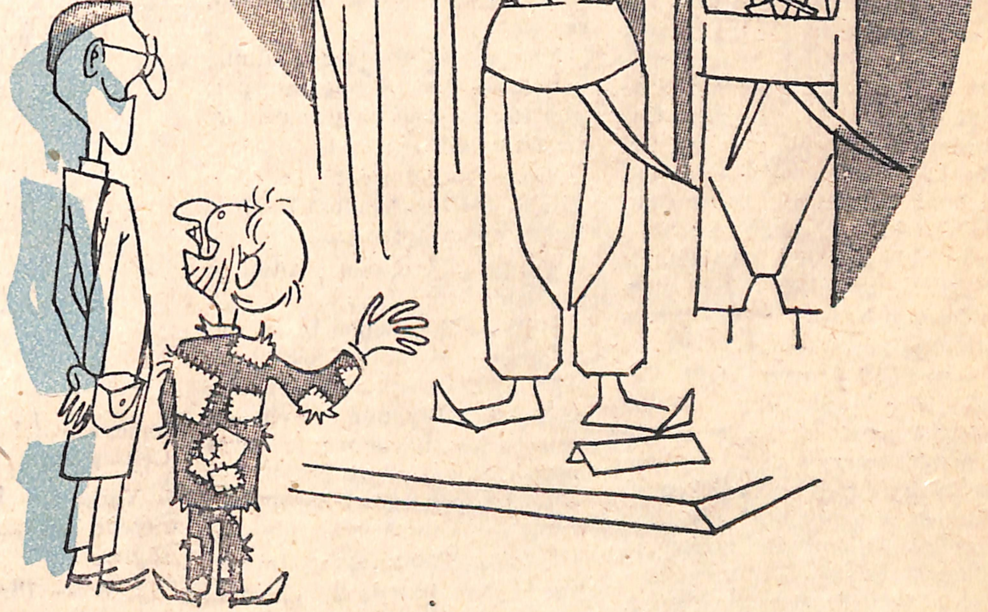
Genç kızla delikanlı, sinemadan çıkmışlardı. Delikanlı:

— Doğrusu, dedi, oynanan oyunu tamamen anlatamam, biri soracak olsa. .

Kız kahkahayı bastı·

— O kadar heyecanlıydınız? Ben anlatayım isterseniz: önce sol elimi yakaladınız, sonra sağ elimi, derken... devam edeyim mi?

MÜZEDE:
Kılavuz — Bunlar bizim eski elbiselerimiz.. (Yalçın Çetin)

ÖYLE YA!..

Havalar ısındı diye, karı koca ada'ya gitmişlerdi. Adamcağız çocukluğunu mu hatırladı nedir, eşeğe bineceği tuttu ve hayvanı alabildiğine koşturmağa başladı. Kadın telâşlandı.. Eşekçiye:

— Ayol koşup tutsana hayvanı? diye çıkıştı, ya düşerse?

— Bana ne hanım, dedi eşekçi, benim hayvanıma bir şey olmaz ki!

TANIDIK

Balodaydılar. Ayten:

— Şu karşıda bize bakıp gülümseyen genci gözüm ısırıyor ama... dedi. Nurten:

— Tanımadın mı ayol? diye şaştı, nişanlın işte...

Ayten safiyetle sordu:

— Hangisi?

GÜLER MİSİN, AĞLAR MISIN?

Koca adam, evin bahçesinde ağlıyordu. Komşusu sordu:

— Hayır ola yahu, ne var ağlayacak?

— Karım duvara resim asarken çekici parmağıma indirdi

— E, birader, insan buna ağlamaz, güler nihayet...

— İşte ben de önce güldüm de ondan dayak yedim ya!

TASARRUF

Cimriliğiyle tanınmış bir koca bir akşam karısını yabancı bir adamla suçüstü yakalar hemen tabancasını çeker, karısına seslenir:

— Kaltak, haydi aşıkının arkasında dur, her ikinizi de bir kurşunla temizliyeceğim.

ÜÇ KAPLUMBAĞA

Bir genç, bir orta yaşlı, bir de çok ihtiyar üç kaplumbağa bir mağarada yaşıyorlarmış. Günün birinde mağaralarının önünden dolu dizgin bir at geçmiş. Bir sene sonra kaplumbağaların en genci:

«— Şu geçen kır at ne güzeldi! demiş.

Bir sene sonra orta yaşlısı:

«— O dediğin kır değil, boz renkliydi!» diye itiraz etmiş.

Aradan bir sene daha geçmiş ti, ihtiyar kaplumbağa sinirli sinir!! homurdanmış:

«— Kesin münakaşayı be!.. Kafa şişirdiniz!»

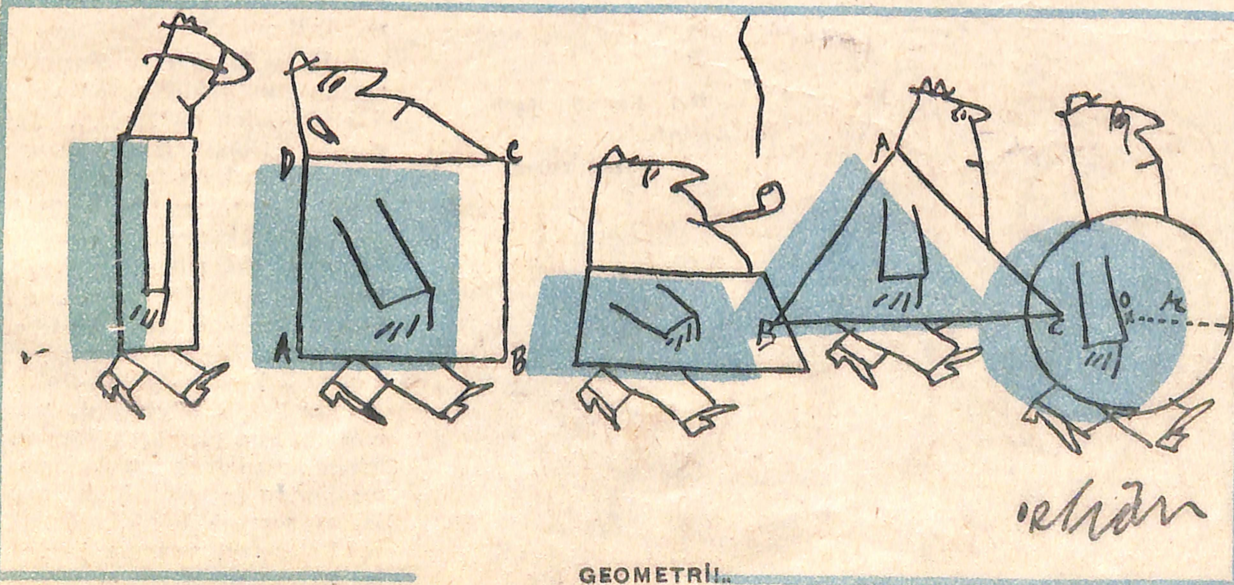
KISSEDEN HİSSE

Adam, karısına yüksek sesle gazetedeki başlıkları okuyordu:

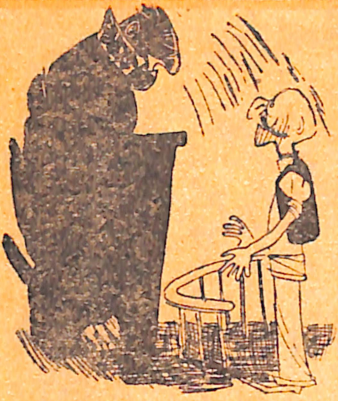
— «Bir gelin düğününün yapılacağı günde kayboldu!» «Genç ve güzel bir gelin, nikâhlisiyle yattığı otelin odasını şaşırdı, başka bir odaya girip yabancı bir adamın yanında sabahladı!»

Bunu duyan kaynana dayanamadı!

— Bir de kaynanaları beğenmezsiniz damat! dedi.

GEOMETRİ!..
(Orhan Enez)

Yağma mı Var!..

SÜRMENELİ İlyas Reis, bir iş için İstanbula gelmişti. Karaköydeki, hemşerilerinin kaldığı «Karadeniz» oteline indi. Bir ayda işini bitirdi. Çocuklarına yemeni, karısına fistanlık, konu komşuya kına, mavi boncuk, nazarlık, bakır «maşallah» lokum, şeker gibi hediyeler aldı. Her şey tamamdı. Paketlerini, torbalarını, nesi varsa hepsini heybesine doldurdu. Ertesi sabah erkenden, o zamanın en afilli vapuru «Gül Cemâl» le yola çıkacaktı. Cebine baktı, büzmeli torba kesesinde kırk bir lirası vardı. İstanbula bir daha gelmek belki de kısmet olmazdı. Bu güzel şehirde son gecesini eğlenceyle geçirmeyi düşündü. Beyaz Gül meyhanesine gitti. Bir şişe, bir daha... Meyhaneden çıktığını, Galata'nın dar, rütubetli sokaklarından geçtiğini, sonra, bir evin kapısında etekleri beline kadar sıvanmış, bacakları meydanda, boyalı bir kadının kendisini çağırdığını, evden içeri girdiğini bi liyordu. Ondan sonrasını hatırlamıyordu. Ne olmuşsa bu evde olmuştu. Tevkifhanede aklı başına geldi. Ucu kıvrık söğüt yaprağı Sürmene bıçağı belinde yoktu. İki cana kıydığını, birini de yaraladığını söylüyorlardı. Hapse girdikten üç ay sonra İlyas Reis, yargıcın karşısına çıktı.

Yargıç — Adın?...

İ. R. — Penum adumi mi soreysun?...

Yargıç — Tabii senin adını...

İ. R. — Pen ne pileyum, pelkim te soreysun ha pu çantarmanin aduni...

Yargıç — Adın ne?

İ. R. — Kobek adum Hıdır... Haçan epem koymiş...

Yargıç — Uzatma!... Adını soruyorum.

İ. R. — Haçan pen ta masal anlatmeyrum, adımı soyleyrum sağa... Siftahtan koymişler adumi Şukri... Efendume soyleyim, sonram, haçan var pizum koyin imami...

Yargıç (Hiddetten kaşları çatılmış) — Kısaca adını söyle!...

İ. R. — Efentum, uzatmayalum, imam okumiş kulağıma ezani... Temiş ki...

Yargıç — Bırak imamı... Adını söyle!...

İ. R. — Az musâde et, pırakağum imami... Temuş ki...

Yargıç (bağırır) — Seni ne diye çağırırlar?

İ. R. — İlyas Reyus terler ama pıragmeysun anlatayum...

Yargıç — Nerelisin?...

İ. R. — Papam celmiş Pazar'dan Hopa'ya, anami pulmiş Hopa'da... Kaçirmiş oni Surmeneye... Arkasina tuşmiş çantarmalar... Teruken...

Yargıç (Hiddetten kızarmış) —Kısa kes!... Nerede doğdun?..

İ. R. — Haçan anlateyrum, tinlemeysun... Lâfi uzatmiyalum... Celmiş Surmeneye...

Yargıç — İlyas Reis oğlum, nerede doğdun? Bir kelimeyle söyle...

İ. R. — Pir çelimeylen efentum... Pabam anami almiş, celmiş...

Yargıç — Sen Türkçe bilmez misin?

İ. R. — Haçan piz te Gurcuce konuşmeyriz... Tur ki tiyeyim... Pabamin...

Yargıç (Hiddetle yumruğunu kürsüye vurur) — Mem-le-ke-tin?...

İ. R. — Surmene...

Yargıç — Hele şükür... Kaç yaşındasın?...

İ. R. — Efentum, yaşimi soreysun teyul mi?... Penum yaşim, tamami tamamina... Tur pagayim... (Gözlerini tavana diker, parmaklariyle hesaplar). Haçan hamsi vurmişti karaya, o sene kuram çıkmişti, citmiştum asgere... Sonraciğuma efentum.. geçti ustünten şoyle boyle on beş yıl... Te ki nerden pileysun... Haçan penum kizanim toğmişti yeni...

Yargıç — Uzun lâfı bırak!... Kaç yaşındasın onu söyle!...

İ. R. — Haçim pey... Pen te oni esap eteyrum... Şimtik kizanimin pıyıglar terledi. Sen te pağa, hamsi ne zaman vurmişti karaya, pen te sağa tiyeyum yaşumi...

(Dinleyicilerde gülüşmeler. Yargıç başını sallar):

Yargıç — İlyas Reis!... Sürmene'ye ne zaman hamsi vurmuş, ben ne bileyim?... Nüfus tezkerende ne gösteriyor?...

İ. R. — Sen ne pagaysun kafa goçanima... Pen ne teyrum, oni tinle...

Yargıç (Zabıt kâtibine) — Yaz!... Nüfus kaydının memleketinden getirilmesi (İlyas Reise): Evli misin?

İ. R. — Efentum... Paşunizi agritmayum, lâf lâfi açar terler... Var idim, on tokizinda... Pir gun tavari otarayrim...

Yargıç — İlyas Efendi!... Evli misin, bekâr mı? Ya evliyim de, ya da bekârım...

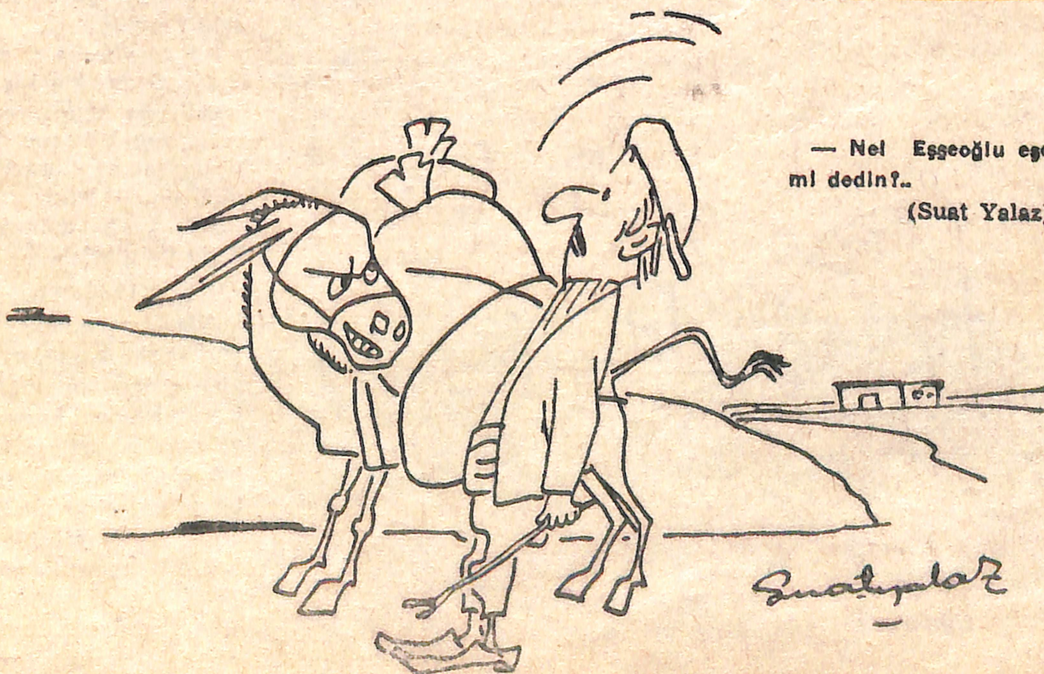
İ. R. — Peçarlik etmesune ettum. Fegat evlulik paşga şey... Pizum çöroğlini, tavari kirda otareyken... Lâfin paşuni söyletmetum... Yaylaya çikmiş ituk...

İlyas Reisin, hüviyetini öğrenmek iki saat sürmüştü. Kan ter içinde kalan yargıç, asıl cinayet meselesine geçmedi. Muhakeme iki ay sonraya bırakılmıştı. İlyas Reis gayet memnun, jandarmaların arasında mahkeme salonundan çıktı.

(Arkası gelecek sayıda)

YAZISIZ!... (Sadi Dinççağ)

— Ne! Eşşeoğlu eşek mi dedin?..

(Suat Yalaz)

Üçüncü Memenin Esrarı

DÜŞMANI değilim ama, ayağından başlıyayım, incecik, yüksek topuklu rugan iskarpinlerinden parmacıkları bile görünüyor. Pul kadar iskarpin burnu, pul kadar topuk... Kıl kadar ince çorap... Sonra yuvarlacık diz kapağı, das daracık etek... Bir sıkımlık bel, bir sarımlık göğüs, bir lokumluk ağız... Boyundan inen kelepçe zincirinde nal kadar bir plâka...

— Oooool...

Böyle «ooo!...» dendi mi, içeri girenin kız olduğu anlaşılır. «O»lar ne kadar uzarsa, kız da o kadar haspadır.

— Oooooo!...

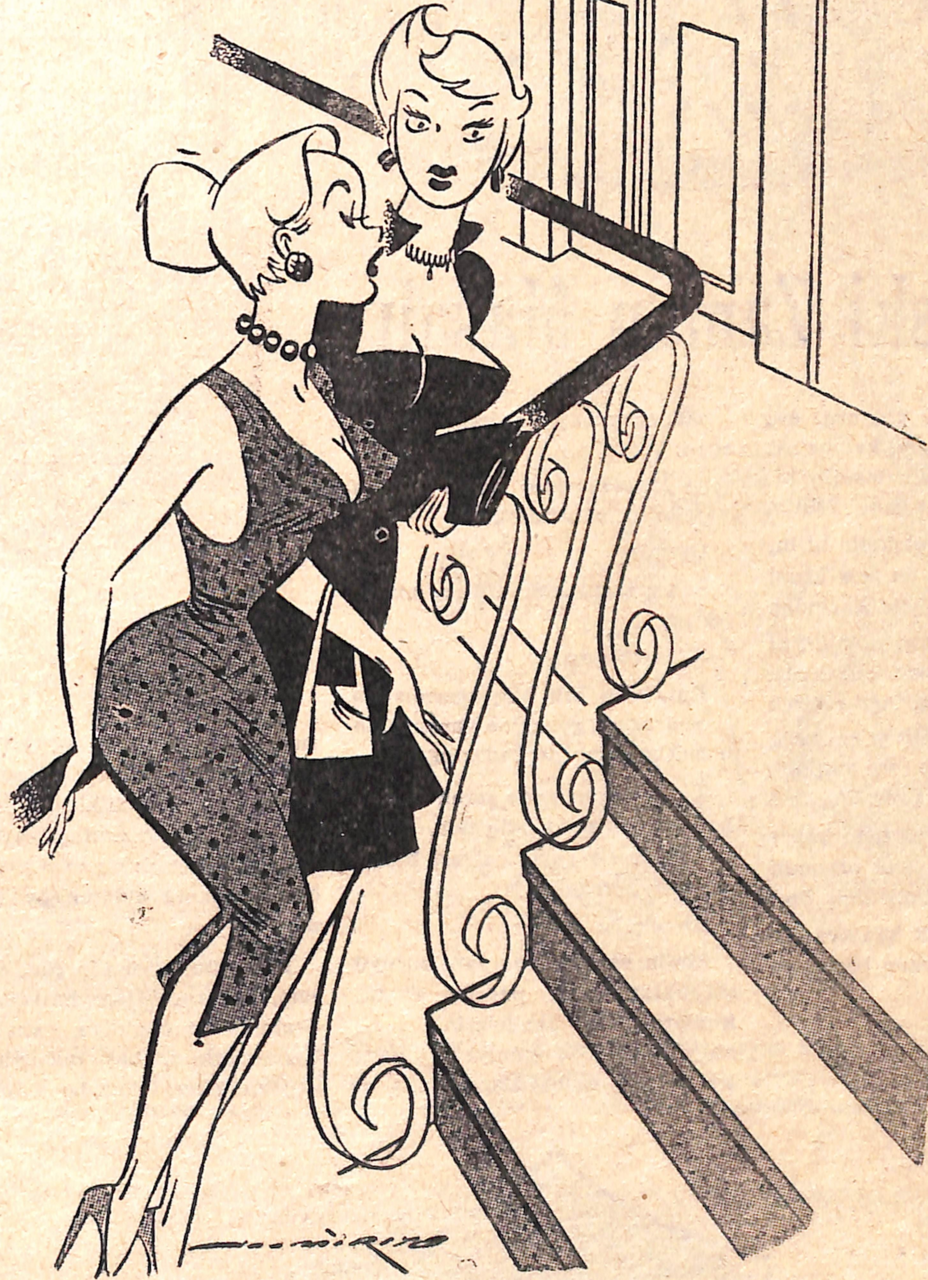
Anladım ki o...

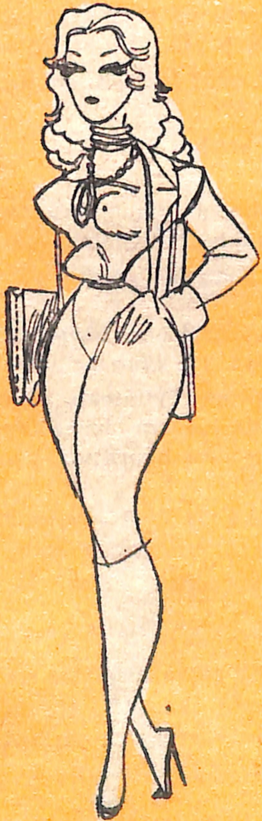
Bayan, kuvertüründen, türkçeye çevirdiği yazılarını çıkardı. Gazetenin magazin sekreterine uzattı:

— Enteresan bir yazı getirdim: «İnsanların niçin hayvanlar gibi çiftleşme mevsimi yoktur?»

Çiftleşme!... Hava, su, ekmek gibi bir şey...

Sekreterin dili dolaşıyor, eli titriyor, gözleri kararıyor.

— Bir yazı daha var: «Amerikayı keşfedenlerin Lâmalarla cinsi münasebeti...» nasıl?...

Sekreter, ağzına kaymaklı lokum tıkıştırılmış gibi... ne dediği anlaşılmıyor.

— Bir de bu var: «Mahkûmlarda cinsi tatmin nasıl olur?» Sonra bir tane daha çevirdim: «Yaşlı erkeklere baharın tesiri...»

Düşünün, yaş elli, aylardan da nisandayız...

Aman Yarabbi!... O ne o?... O nasıl şey?... Kızın göğsünde üç tane... Evet tam üç tane... Hayatımda ilk görüyorum böyle şey... Kızın üç tane memesi var. İkisi tam yerinde, biri göbeğinde... Yanılmıyorum, basbayağı meme... Siyah ipekliden bütün hacmi, biçimi belli...

Güzel kız:

— Allaha ısmarladık!...

Dedi.

— Güle güle!...

Ne olursa olsun, şu üçüncü memenin esrarını çözmek için ben de arkasından gittim. Merdivenden inerken, eteklerinin arasından pat diye yere bir şey düştü. Eğilip aldım, şöyle lâstik gibi, kauçuk gibi bir şey...

— Affedersiniz bayan, bir şeyiniz düştü...

Elimden o kauçuk parçasını aldı:

— Haa!... Memem düşmüş, dedi.

Göğsüne baktım, tam yerinde iki memesi vardı.

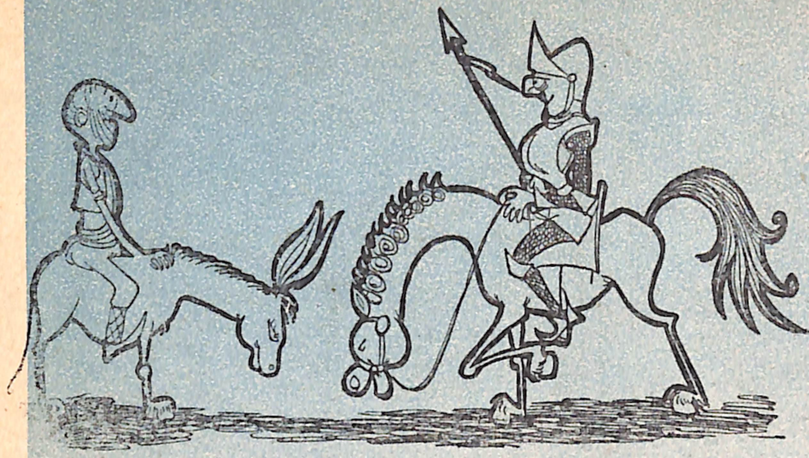
Ağırlık

Tunç Yalman, Amerika'ya basın ateşesi tayin edildi, gitti. Babası Ahmet Emin Yalman, oğluna bir başmakalesi tutarınca mektup yazdı. Kendi elceğiziyle postaya atmak arzusuna kapıldı. Lâkin memur zarfı şöyle bir tarttı:

— Mektubunuz ağır efendim, dedi, bir pul daha yapıştıracaksınız...

Ahmet Emin Yalman itiraz etti:

— Yok canım, o zaman daha ağır olur!

Bir Eski Zaman Masalı

BİR varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, memleketin birinde bir padişah varmış. Bütün padişahlar gibi, memleketin birindeki bu padişahın da, ses sanat kârlarından, sinema yıldızlarından çifter çifter odalıkları, nikâhlı, nikâhsız karıları, cariyeleri, uşakları, dalkavukları varmış. Açılış törenlerinde bulunmak, nutuk çekmek, seyahat etmekten de canı sıkıldığı zamanlar ava çıkarmış. Av meraklısı padişah yelden nem kapar cinsten olduğundan özel ormanın da özel olarak yetiştirilmiş özel hayvanlarını vurmak için ava çıkmadan önce, müneccim başını çağırır:

— Hava nasıl?

Diye sorarmış.

Müneccimbaşı her zaman bu soruya:

— Haşmetmeap, sayenizde hava günlük gülistanlık!..

Dermiş.

Sonra sadrazamı çağırır, ona sorarmış:

— Hava nasıl?

Kulağının kılı bile ağarmış koca sadrazam, göbeğine varan sakalı halılara deyene kadar eğilir:

— Sayei şahanede gerek memleket içinde, gerek dışında, gerek siyasî, gerek gayri siyasî bütün havalar berraktır.

Dermiş.

Bütün vezirlerine ayni soruyu sorduktan sonra, padişah, av takımlarını has bendelerinin sırtına yükler, önde emniyet kuvvetleri, arkada muhafızları, yanda koruyucuları, öncüleri, ardçıları, yancıları, zırhlı otolar, kamyonlar, motosikletler, düdükler, yeniçeriler, eski çeriler, siviller, resmiler, kendisi de bunların orta yerinde, özel ormanına avlanmağa çıkarmış.

Yine günlerden bir gün, sadrazam, Reis_ül_küttab hazretlerine, Şeyhülislâm efendiye, vezirlere, Kızlarağasına, baş mabeyinciye, hepsine teker teker, hava durumunu sorduktan ve hepsinden «Efendimiz sayesinde hava bugün dünden güzel olacak!..» cevabını aldıktan sonra yola çıkmış.

Her nekadar padişahın geçeceği yollarda arama tarama yapılmış, halktan her kim var kovalanmış, kışlanmışsa da, nasılsa bir ağacın dibinde bir köylü eşeğiyle beraber kalmış.

Padişah, hayatında hiç köylü görmemiş, yolunun üstünneki bu garip, bu acaip yaratığa:

— Sen kimsin? İnmisin, cin misin?

Deyu ses etmiş.

Köylü:

— Ne inim, ne cinim, ben de sizin gibi bir beni Âdemim!

Deyince, padişah gazaba gelmiş.

— Benim cinsimden böyle kimesne olamaz. Tiz urun kellesin!

Deyu bağırmış. Cellâtbaşı, pala sını köylünün kanuna karşı kıldan ince boynuna indirirken, padişah:

— Dur!.. Demiş, ey köylü, sana bir sualim var. Bilirsen, canını bağışlarım. Bugün hava nasıl olacak?

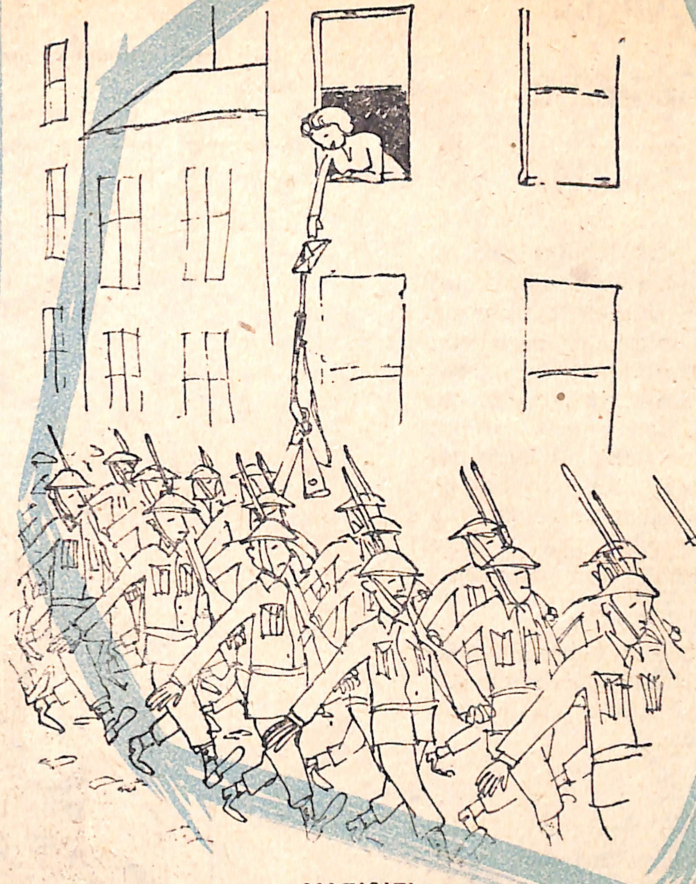
Köylü:

— Az vakit sonra rüzgârlar esecek, fırtınalar kopacak, gökten yağmurlar boşanacak, her yeri seller alacak!..

Padişah:

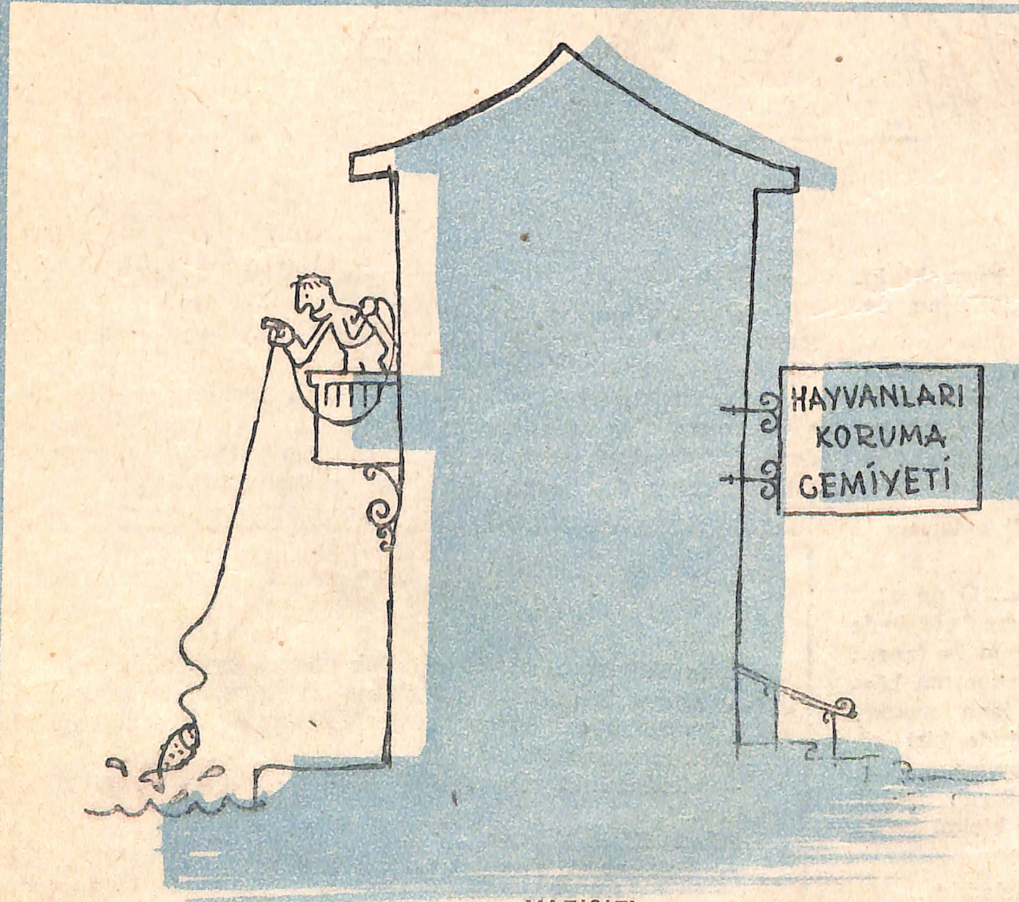
— Bağlayın bunu ağaca, akşamacak kalsın!

Dedikten sonra, avlanmak için ormana yollanmış. Bir kurşun atımı gitmiş gitmemiş, bir fırtına çıkmış, bir yağmur yağmış, sel_

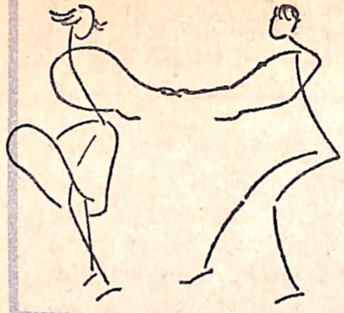
YAZISIZ!..

(Nehar Tüblek)

YAZISIZ!..

(Sinan)

MİNİK HİKÂYE :

İÇMİYOR!..

HARİKA bir kadındı. Marylin Monreo, Ava Gardner, Gina Lollobrigida ve Audrey Helpburn'u birbirine karıştırın. Nasıl bir dilber çıkarsa ortaya, öyle bir kadındı. Çok da zengin bir mühendisle evliydi.

Mühendis Cavit'in en büyük meziyeti, her sene başdöndürücü bir süratle artan serveti, en büyük kusuru da sigara içmesiydi. Ama nasıl? Meşhur tiryakilerimizden hiçbiri, ne Fuat Köprülü, ne Reşat Nuri Güntekin onunla yarışabilirdi. Üstelik, öylesine içtiği sigaradan ağzı zehir gibi nikotin kokar, üstüne başına tünün kokusu sinerdi.

İşte Nezahat, buna dayanamıyordu. Nefret ediyordu bu kokudan. Nihayet dayanamadı, doktora başvurdu gizlice. Dr. Fahrettin Kerim Gökay, ki hararetli bir Yeşilay'cıdır, yani tütün ve içki düşmanıdır:

— Merak etmeyin siz, dedi. Ben bir hap veririm. Bu hapı yuttuğu anda tütün zevki de hapı yutar onda...

Nezahat, doktorun sözünü dinledi. Reçeteyi aldı. Eczahaneye koştu. Aradan bir ay geçti. Nezahatle bir kokteylde, doktoru karşılaştırdılar. Fahrettin Kerim Gökay sordu:

— E, söyle bakalım Nezahat hanım, bizim mühendis ne âlemde? Yine tütün içiyor mu? Nefret etmedi mi daha hâlâ?

— Etti efendim, etti, dedi genç ve hârika güzel.

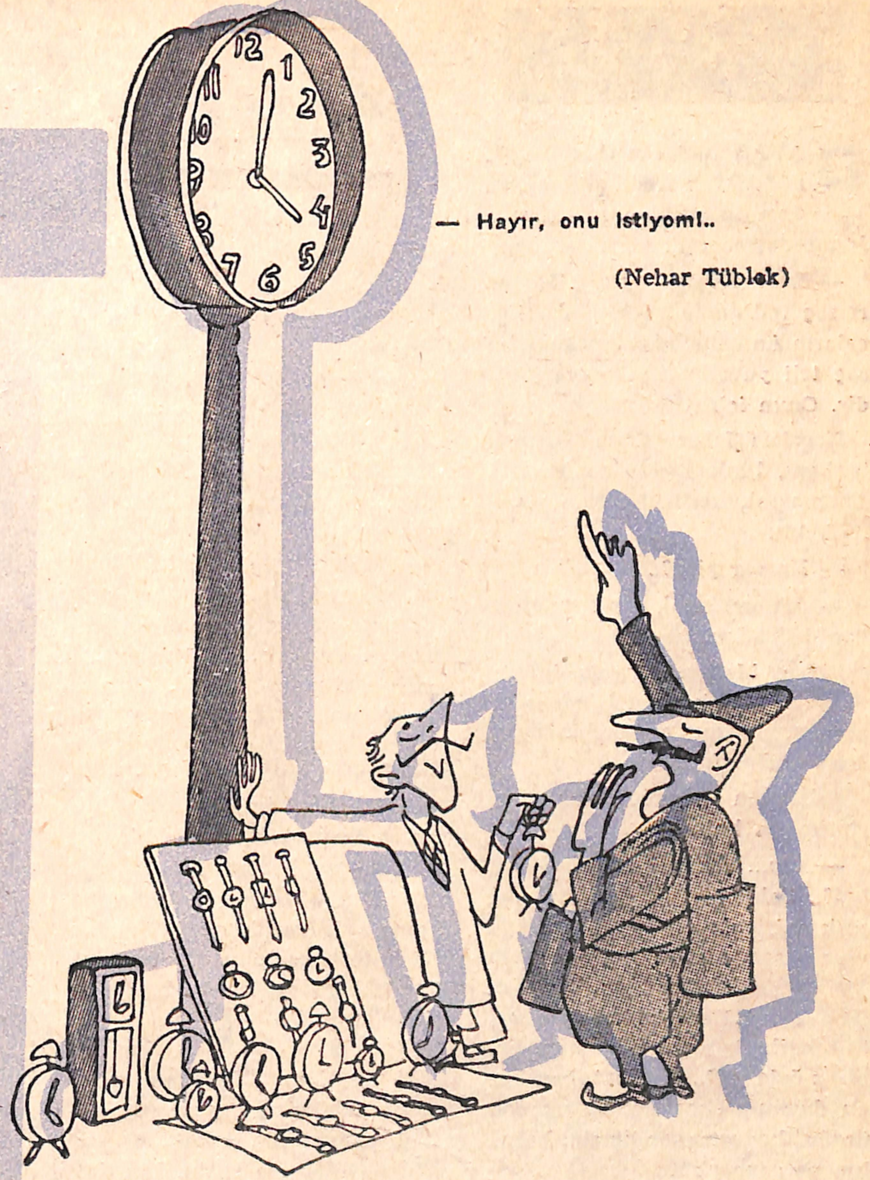
— Ya... Ben söylemiştim zaten. Artık şikâyet etmiyorsun demek...

— Nasıl etmiyorum doktorcuğum, daha beter şikâyetçiyim. Çünkü eskisinden çok sigara içiyor...

— Hani ya nefret etti demiştin şimdi bana?

— Etti ama, şeyden. Ben o hapları yutturamayınca, çorbasına atmıştım. O gün bugündür çorbadan nefret etti. Ağzına koymuyor.

— Kulak Misafiri —

— Hayır, onu istiyom!..

(Nehar Tüblek)

ler taşmış,.. Geri dönen padişah canını zor kurtarmış.

Saraya dönen padişah,, o hiddetle kendisine hava hakkında yanlış haber veren sadrazamı azletmiş. Köylüyü huzuruna çağırtmış:

Mühr_ü Hümâyûn'u köylüye verip, ona sadaret tavcih etmiş. Köylü bir müddet sadrazamlık yaptıktan sonra, her nasılsa kırk yılın başı, padişahın aklı başına gelmiş: Köylü sadrazamı huzuruna çağırmış:

— Sen demiş, yağmur yağacağını nereden bildin?

Köylü:

— Efendim, demiş, eşeğimin kulaklarına baktım. Eğer hava yağışlı olacaksa yağmur yağmadan önce, eşeğimin kulakları aşağı doğru düşer. O gün de eşeğimin kulakları düşmüştü.

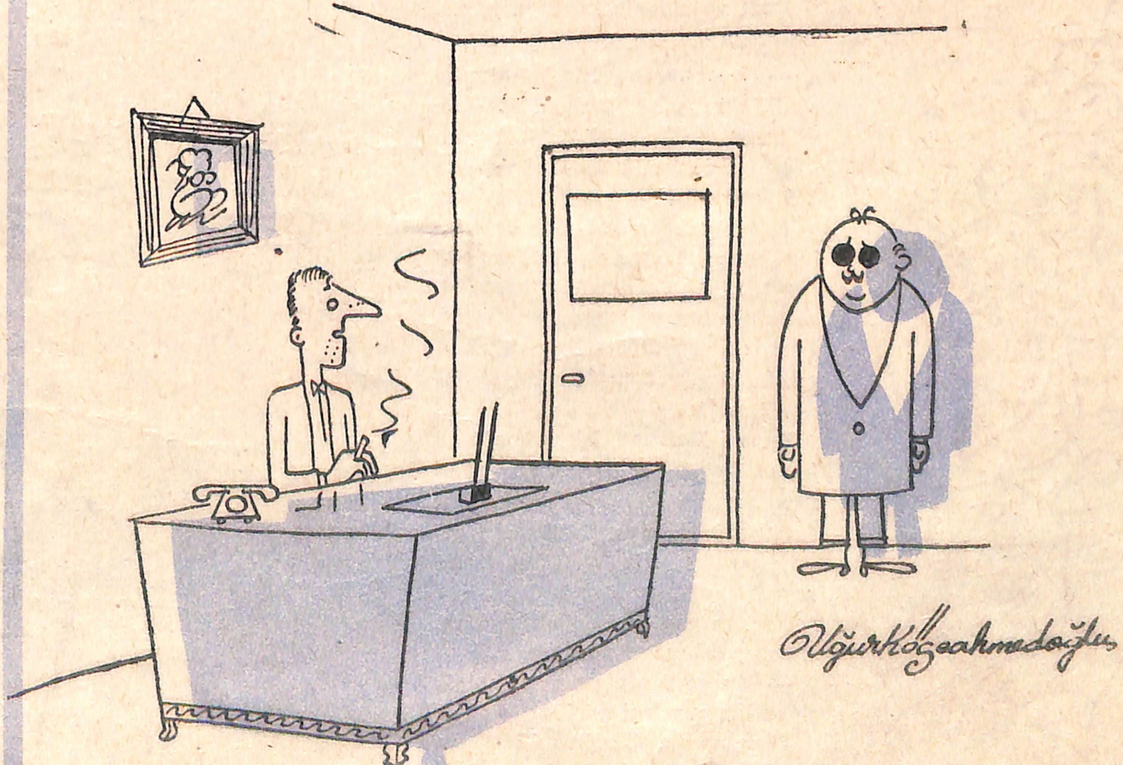
Padişah o zaman:

— Ne gaflet!.. diye bağırmış. Demek havayı bildiren köylü değil, eşek... Büyük bir yanlışlık yaptım. Köylüyü değil, eşeği sadrazam yapacaktım. Hemen köylüyü azletmiş, eşeği sadrazam yapmış, Padişah, harp ilân edeceği sefere, seyahate çıkacağı, ava gideceği zaman, sadrazamı eşin kulaklarına bakar havayı,, kuyruğuna bakar ciheti tayin edermiş.

Sadrazamlık eşeğe, eşek de sadrazamlığa ısmarlama elbise gibi oturmuş. Ama ne olmuş biliyor musunuz?.. O gün bugün, bütün eşeklerin gözü sadrazamlıkta kalmış. O günden sonra her eşek sadrazam olmak hülyasiyle hazin hazin anırır durumuş.

B. E. N.

SABIK KRAL FARUK ŞEHRİMİZDE FİLM ÇEVİRECEK!.. (Gazeteler)

— Çevireceğiniz filmde size bir kral rolü versek acaba muvaffak olur musunuz?..

HİKÂYE

K. İ. K.

Kocaları Islah etme Kurumu

Yazan:
Selâmi M. YURDATAP

BAYAN Meftune Çokbilir, önündeki bardaktan bir yudum su içtikten sonra, sözlerine devam etti:

— Evet, sevgili üyeler... Bir sarı saç teli deyip geçmeyiniz. Kocalarınızın üstünde bulacağınız bu saç teli yuvanızı yıkmaya kâfidir. Onun için..

Kocaları Islâh Etme Kurumu başkanı, birdenbire sözünü kesti. Yanına sokulan hademenin yüzüne baktı:

— Ne var yine?..

— Hanımefendi, sizi telefondan istiyorlar..

Bayan Meftune ayağa kalktı. Siyah dar elbisesinin içinde abanozdan yapılmış çıplak bir kadın heykelinden farksızdı.

Telefonun bulunduğu odaya girip kapıyı kapadı.

— Alo... Aa sen misin Nezahat?.. Sahi mi söylüyorsun, demek eniştenin ceketinde bulduğumuz o sarı saç teli, traş olduğu berberin dükkânından... Nasıl olur? Yaaa! Hem kadın, hem erkek berberiymiş!.. Günahına girmişiz öyle mi?.. Nezahat, ben bunu duymuş olmayım, ablam çok üzgün, konuşmuyor dersin, bakalım ne yapacak?..

Bayan Meftune telefonu kapayıp, kurumun toplantı salonuna döndü. Kendisini sabırsızlıkla bekleyen kadın üyelere gururlu bir gülümseme ile:

— Ah, dedi, şu gazetecilerden kurtuluş yok... Birisi telefonla benden mülâkat istiyor, görseniz öyle yalvarıyor ki...

Üyelerden birisi sordu:

— Yakışıklı mıydı?

Kahkahalar arasında bir ses yükseldi:

— Televizyonlu telefon daha icat edilmedi ki...

O sırada kürsüye çıkan başkan Meftune Çokbilir, önündeki çıngırağı çaldı:

— Susun, konuşmaya devam ediyorum. Ne söylüyordum. Evet bir sarı, bir kumral saç teli ailenin saadetini yıkabilir. Bir kadın kocasının üstünde yabancı bir saç teli görünce hemen kötüye yormasın. Bunu bahane ederek ona çatması haksızlık olur. Evli bir kadın; az çok diplomat olmalıdır. Bununla beraber, karılarının giyimi ile meşgul olmayan ve istedikleri tuvalet ve mantoları almayan cimri ve lâkayt kocalara karşı, zecri tedbirler ve boykot cezaları tatbik edilmelidir. Ancak...

Bayan Meftune sustu. Kapıdan yine hademe göründü.

— Hanımefendi, telefondan çabuk istiyorlar...

Kocaları Islâh Etme kurumunun kurumlu başkanı, çevik bir hareketle kürsüden indi. Etrafındakilere dönerek:

— Gene o yılışık gazeteci olacak!:.

Dedi ve süratle dışarıya koştu. Telefona sarıldı:

— Nezahat sen misin, mühim havadisin mi var?. Deme... Kumaşı gözünle gördün mü? Nasıl, benim istediğimden mi? Doğru, enişten bulunmaz adam ama, fazla yüz vermeğe gelmez, sen yine öyle kolay kolay barışamıyacağımı ona söyle... Aman canım kardeşim, biraz daha dayanırsam Şadiyenin Paristen getirdiği Vizon kürkün eşini bulup getirecek... Haydi seni göreyim.

Bayan Meftune, biraz sonra salonun kapısında göründü. Bütün üye kadınlar başlarını onun tarafına çevirmişlerdi. Yüzündeki sevinç ve heyecan belirtisi onları meraklandırmıştı.

Başkan yardımcısı Şahika Merdiveni sabredemedi:

— Bu gizli toplantımızı kulağı delik bir gazeteci mi öğrendi?

Diye sordu. Başkan Meftune ciddi bir tavırla kaşlarını kaldırdı:

— Hayır, fakat faaliyetimiz yabancı basın mümessillerine kadar aksetti. Sosyete Paris'in İstanbul muhabiri benden randevu istedi..

Esmer, kara gözlü çıtı pıtı bir bayan parmak kaldırdı:

— Ben o mavi gözlü sarışın Fransız gencini tanırım. Müsaade ederseniz başkan hanım, onunla sizin yerinize ben konuşayım..

Meftune hanım, suratını ekşitti:

— Olmaz,.. Böyle dünya basınına aksedecek konuşmalarda ciddî olmak lâzım... Rica ederim benim işime karışmayın!.. Nerede kalmıştık, evet cimri kocalara boykot yapmalı... Ancak bu mühim kararı vermeden önce, kocaların mali durumları hakkında gizli bir tahkikat dosyası açmak lâzımdır. Bence her erkek hayat arkadaşının üzerinde güzel ve şık roplar, tuvaletler, tayyörler, trüvakarlar, bluzlar görmek ister. Fakat parası yoksa ne yapsın?

Ön sırada oturan ufacık, tefecik bir bayan parmak kaldırdı:

— Çalışsın, didinsin, karısının dediğini yapsın.

Meftune hanım sözlerine devam etti:

— Haklısın bayan, erkek milletine acımak olmaz. İçkiye, kumara, zevkü safaya para bulurlar da, sevgili karıları şöyle dört bin liracık bir manto istedi mi, kıyameti koparırlar. Bu egoist ve vefasız erkekleri yola getirmek için, bütün kadınlık kuvvetlerimizi seferber edip yıldırım harbi açmamız gerektir. Şu...

— Hanımefendi, hanımefendi.. çabuk gelin. Telefondan bekliyorlar..

Bayan Meftune, konuşmasının noktalık bir yerinde durmaya lüzum görmeden âdeta şuursuz bir hareketle koştu.

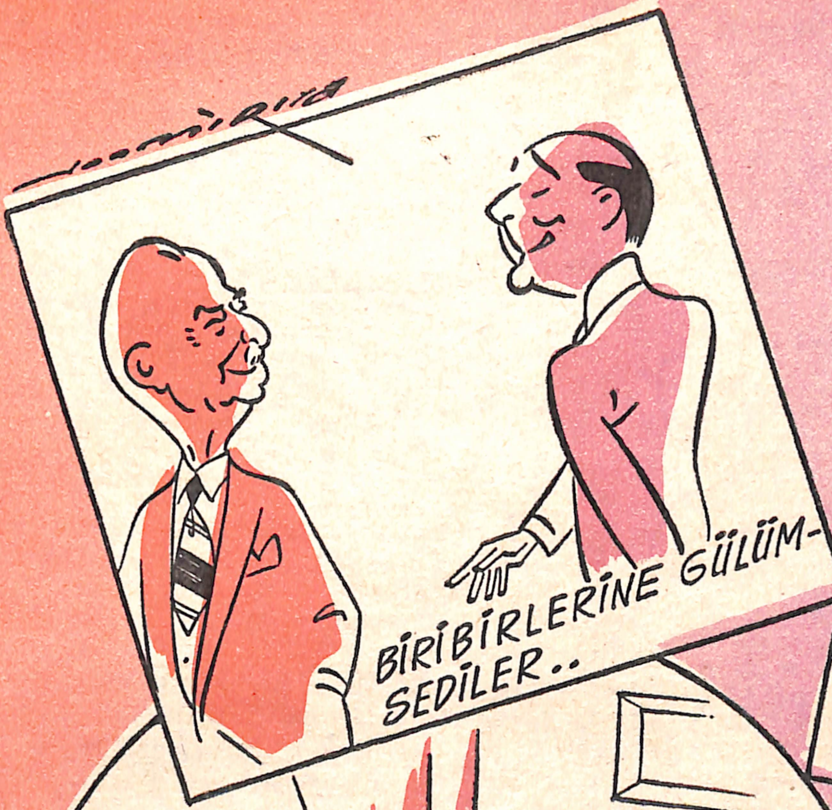
— Alo... Hayrola Nezahat... Tabii müjdeni vereceğim, şöyle, beni meraktan çatlatma. Öyle miii? Ah şeker kocacığım... Demek istediğim mantoyu almış... Peki, peki... Ben hemen geliyorum.

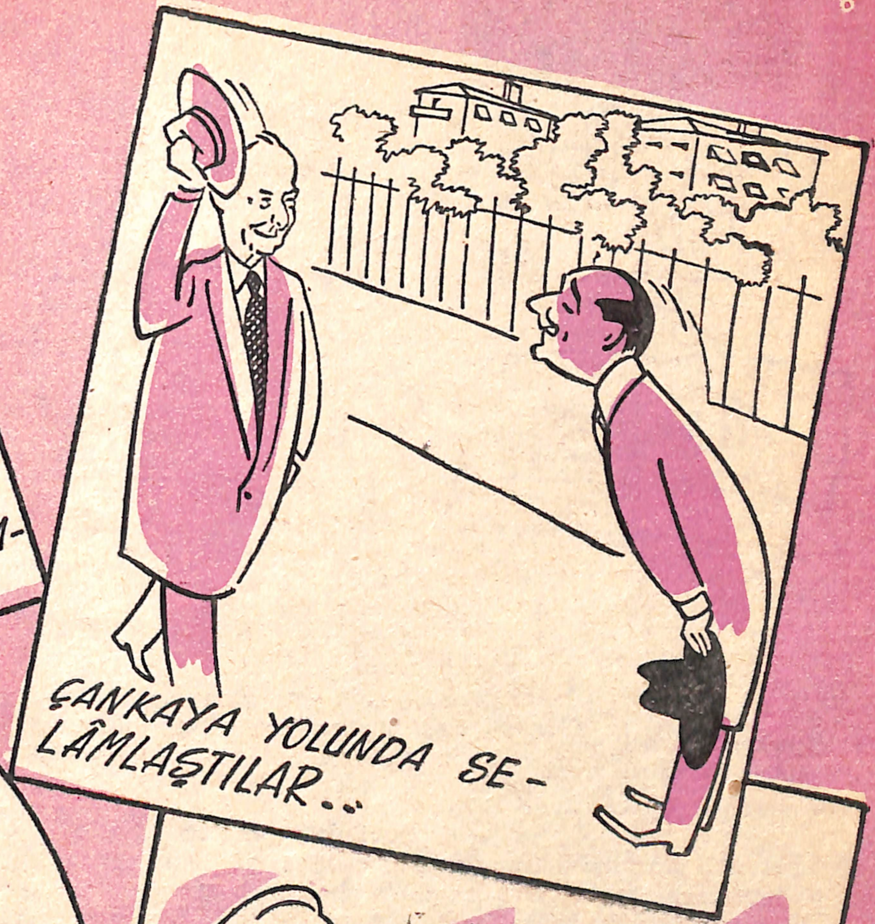
Başkan Meftune, süratle toplantı salonuna döndü. Bir şey söylemeden kürsüye çıktı. Heyecanını gizlemeğe çalışarak yarıda bıraktığı konuşmasını tamamladı:

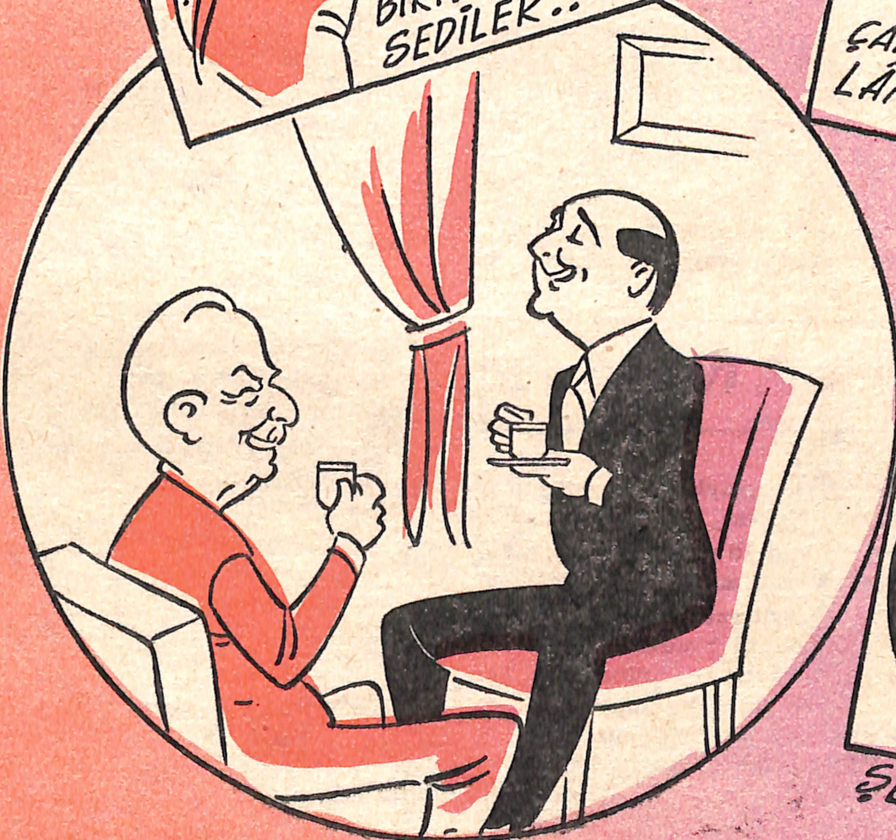
— Şu erkeklerin işine akıl erdirilemez. Biz onları ıslâh etmeden önce, kendimizi ıslâh etmeliyiz, mücadelemizde bu prensip hâkim olmalıdır.

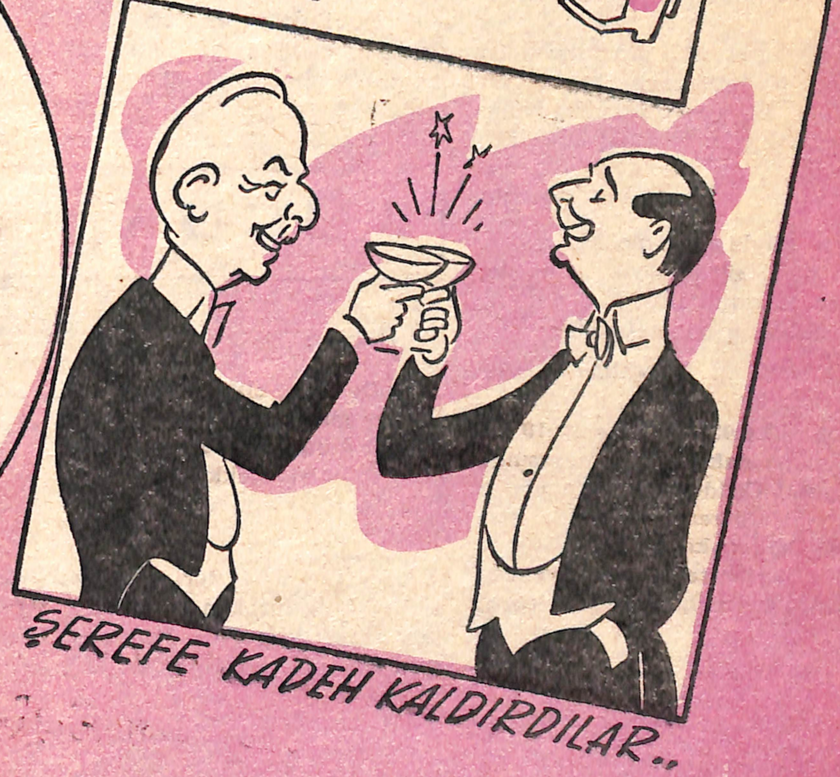

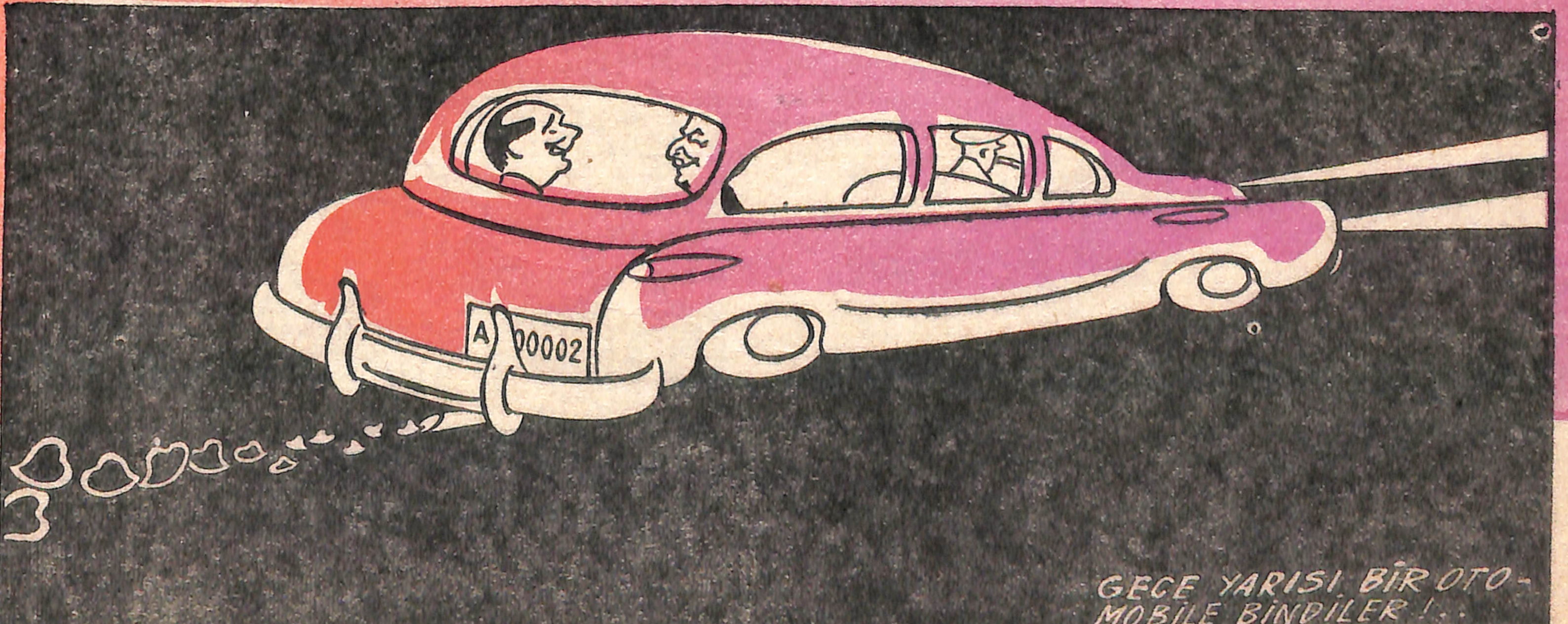
IÇ POLITIKAMIZ

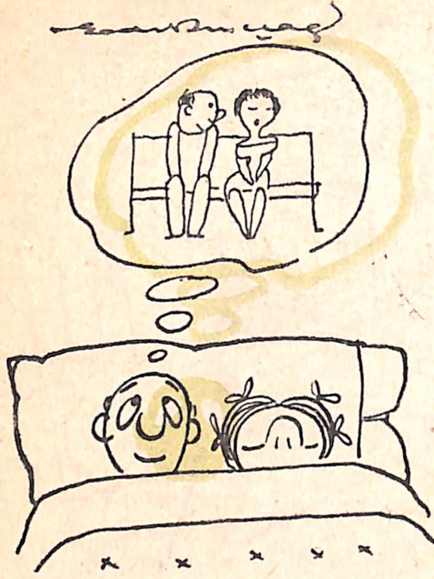

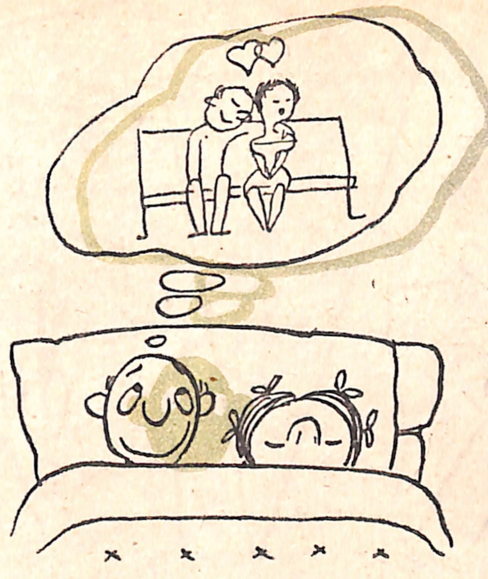

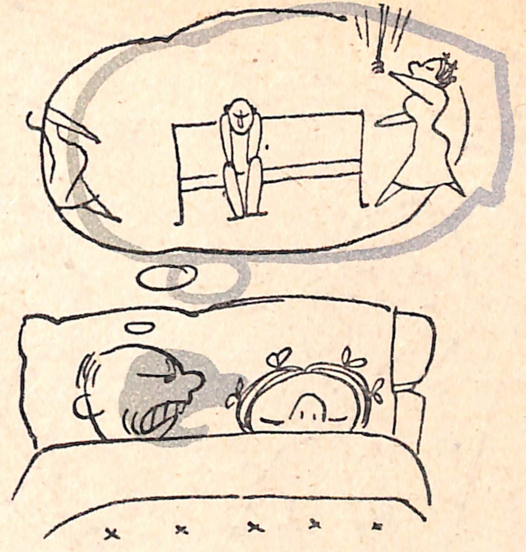

YAZISIZ..

(Şadi Dinççağ)

Zayi:

★ Şebekemi kaybettim. Yeniden toplamağa çalışıyorum.

Demirpençe Şebekesi Reisi

★ Gazetecilik Enstitüsünden aldığım diplomamı kaybettim. Zâten bir işe yaramadığından, yenisini çıkarmıyacağımı bildiririm.

Nazenin

★ Böyle sürünmektense, başka türlü sürünmeyi tercih ederim. Hayatım hükümsüzdür. Alacaklıların haberi olsun.

Dargelirli Muhbir

★ 25.4.955 günü saat 19 ile 19 u üç dakika geçe arasında İstiklâl Caddesinde, yanımda giden kahve rengi tayyörlü, sarı saçlı kadını kaybettim. Üstündeki elbiseler teslim edildiği takdirde, kadın bulana verilecektir.

Recep

★ Amorti bile çıkmayan piyango biletimi kaybettim, hükümsüzdür.

Râsih

★ Suna ile aramız açıldığından, ona evvelce yazdığım aşk mektupları hükümsüzdür.

Ahmet

KÜÇÜK İLÂNLAR

Teşekkür :

★ Doktora, ebeye, hemşireye ihtiyaç göstermeden kendi kendine doğuran eşim Fatma İşnibilir'e alenen teşekkürü bir borç bilirim.

Feyyaz

★ Vefatı ile bizleri derin teessür içinde bırakan değerli büyüğümüz, kıymetli kayınvaldem Hatçe Çenesidüşük'ün hastalığında bütün gayretlerine rağmen onu ölümden kurtarmayan doktorlara, asistanlara, hemşire ve hastabakıcılara minnet ve şükranlarımı sunarım.

Fatma

★ Eşimin pek zor olan doğumunu tramvayda sıkıştırmak suretiyle kolaylaştıran 18 numaralı Maçka - Beyazıt tramvayının saat 19 yolcularına, tramvayı sarsan, zıngırdatan 1058 yaka numaralı vatmana ve karımı sinirlendirmek suretile bize doğum sırasında yardımını esirgemiyen 804 yaka numaralı biletçiye, teşekkürlerimin iblâğına tavassutunuzu rica ederim.

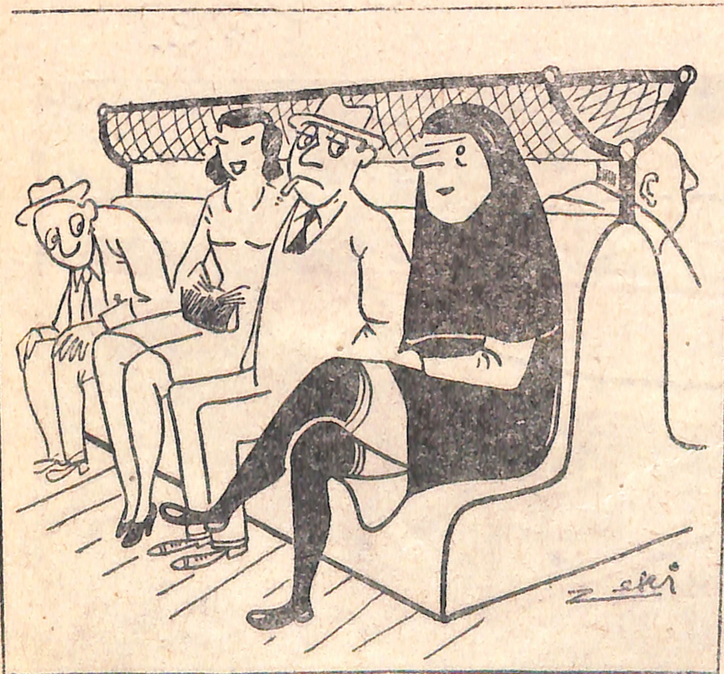
Mahmut

★ Altı yıldanberi evli olduğum halde hâlâ yaşamakta ısrar eden 70 yaşındaki kocam, zatürrie hastalığından hayata gözlerini yummak üzere iken penisilin iğnesiyle sanki bir marifet yapmış gibi onu ölümden kurtaran doktora ve penisilin'in kâşifi Dr. Fleming'e ve bu ilâcı memlekete sokanlara ayrı ayrı teessüflerimi bildirmeme derin teessürüm mâni olduğundan, muhterem gazetenizin tavassutunu rica ederim.

Şermin

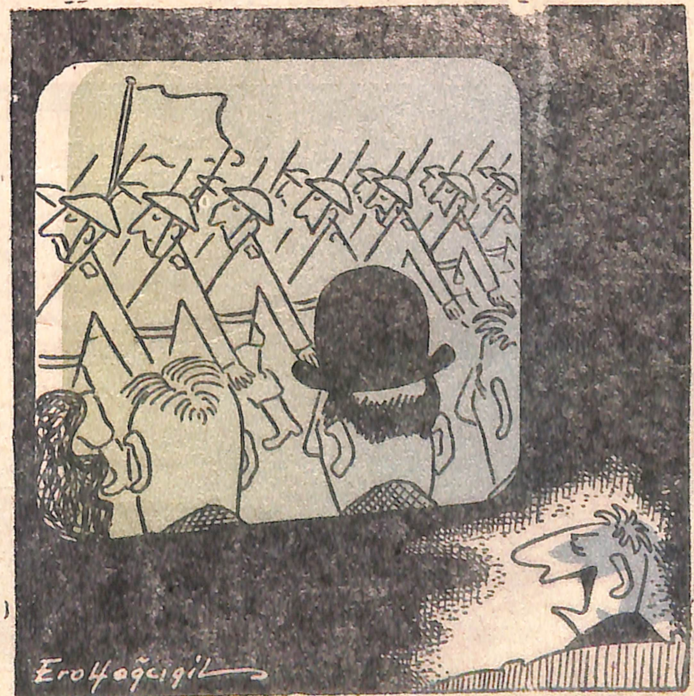
Tashih :

★ Eskiden «azil» olan ve C. H. P. kararıyla «affedilmiştir» diye değiştirilen kelime, D. P. kararıyla yeniden «bir aylık izin» diye değiştirilmiştir.

YAZISIZ..

(Zeki)

— Şapkaaal..

(Erol Yağcıgil)

Hususî Hayatları

ONLARDA :

Marta Reed (meselâ)

Evlilik hayatı :

O kocasının dördüncü, kocası onun altıncı eşidir. Hollywood'un en mes'ut çiftidir Evleneli iki haftayı geçtiği halde, hâlâ kulüplerde beraber görünüyorlar, ayrılmıyorlar

Marta'nın bir de çocuğu vardır. Erkek arkadaşlarının daima yardımını gören Marta'nın çocuğunun ağzı William Powel'e, burnu Tyrone Power'e, kulakları Clark Gable'e, saçı Bob Hop'a rengi Victor Mature'a, göz leri Bing Crosby'ye, sesi Danny Key'e benzemektedir. Huyu tamamiyle babasına çekmiştir.

Evi :

İngiliz köy evleri tipinde çok mütevazi bir evi vardır. Bu küçük köy evinin 18 yatak odası vardır.

Kim'nle oturur :

Kocasının arkadaşları, arkadaşlarının arkadaşları ve kocasının arkadaşı olmayanlarla. Bazan da kocasıyla oturur.

Hizmetkârları :

Çok iyi ev kadını olduğu için fazla hizmetkâr kullanmaz. Üç aşçısı, dört orta hizmetçisi, altı şoförü, iki bahçıvanı, çocuğunun üç mürebbiyesi, bir de kocası vardır.

Nasıl giyinir?

Kibar ve sâde renkleri tercih eder. Sıkıntılı olduğu için iç çamaşırı giymez. Üzerinde en ziyade görülen kıyafet göğüs altından ve belinden bağlı bir eşarptır.

Nasıl eğlenir?

Dostlarına yemekli toplantılar tertip eder. Önce içer, arkadan yerler. Samimî büfe usulü ziyafetlerde ayakta yemeği tercih eder. Boş vakitlerinde, avda bir defa olsun mutlaka çocuğunu görür ve çocuğuyla fotoğraflar çektirir.

BİZDE

MUALLÂ NEÂLÂ (faraza)

Evlilik hayatı :

Kızoğlan kızdır. Çocuklarını kaynanalarına bırakmıştır. Sarhoş olunca çocukları aklına gelir, ağlar. Kendisini anlayacak bir erkekle karşılaşmamıştır. San'atı çok sever. Ancak san'at hayatına müsaade edecek bir erkekle evlenebilir Şimdiye kadar yalnız bir defa randevu evinde yakalanmıştır.

«Geyik» Film firmasının sahibi «seni baş rolde oynatacağım» diye bir hafta mahremiyetine girmiş, sonra vazgeçmiştir. Artık insanlara güveni kalmamıştır.

Evi :

Otuz dört odalı bir binada oturur. Fakat parasını vermediği için otel sahibi kendisini çıkaracaktır. Şimdi Tarlabaşında bir pansiyon aramaktadır.

Kiminle oturur :

Bazan birisiyle oturur. Bazan yalnız oturur. Hürriyetini çok sevdiği için, canı kimi isterse onunla oturmayı tercih eder.

Hizmetkârları :

Bütün erkekler ona evvelâ kul köle olduklarını söylerlerse de, bu lâflara artık inanmıyor.

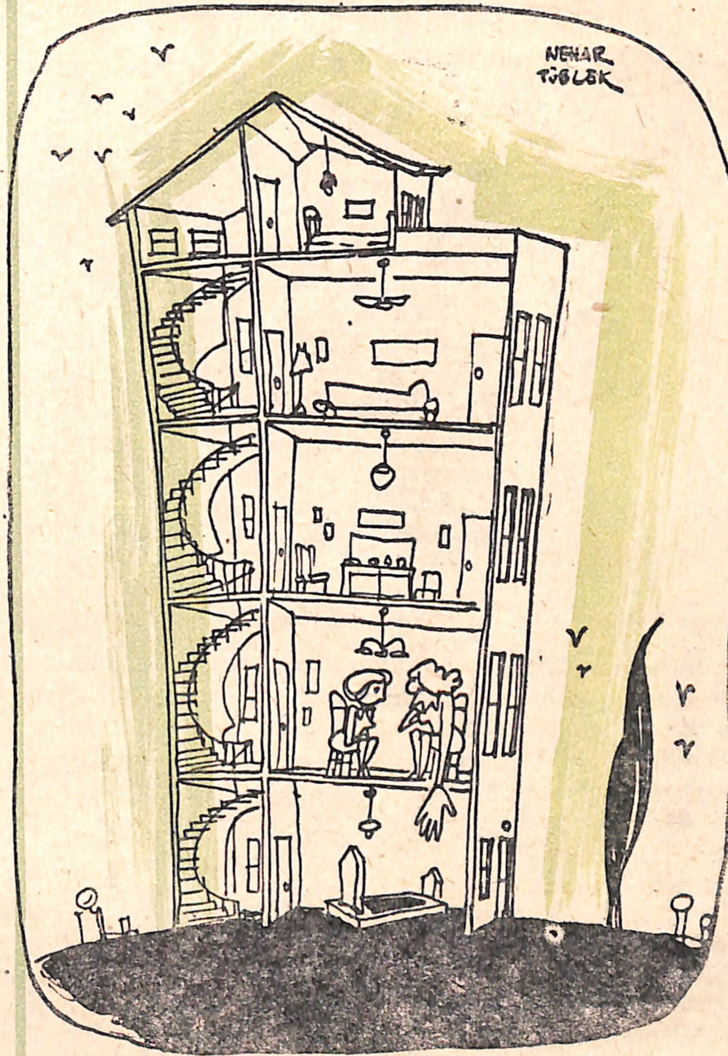
Nasıl giyinir?

Manken gibi vücudu vardır. Ne giyse haspaya yarasır. Daima taksitle giyinir. Açık renkleri ve açık elbiseleri tercih eder. Bu sene bir Beyrut seferi yapabilirse çok güzel giyinecektir. O kadar güzel giyinir ki, onu gören prenses zanneder.

Nasıl eğlenir?

Nerde akşam orda sabah... Bütün eğlenceleri Taksim'le Tünel arasında olur. Bazan Boğaza, Hürriyetiebediye tepesine de götürürler. Yazın plâjları tercih eder. Eğlenmesine iyi eğlenir.

MEZARLIKLARA İNŞAAT YAPILMAĞA BAŞLANDI..
(Gazeteler)

— Rahmetliyi mi?!.. En alt kata gömdük kardeş!..
(Nehar Tüblek)

TEMİZLEYİCİ..

Son günlerde durup dururken her gün fiyatlarına zam yapan elbise boyama ve temizleme işlerile uğraşan bir dükkâna bir müşteri girer:

— İyi elbise temizlediğinizi söylüyorlar, yalnız fiyatlarınız çok yüksek, bana ikram yapın da müşteriniz olayım.

Tezgâhtar Yahudi kızı:

— Size kolaylık yaparız efendim! dedi. Paranın yarısını şimdi, yarısını da elbiseyi alırken verirsiniz!..

★

YAŞ MESELESİ

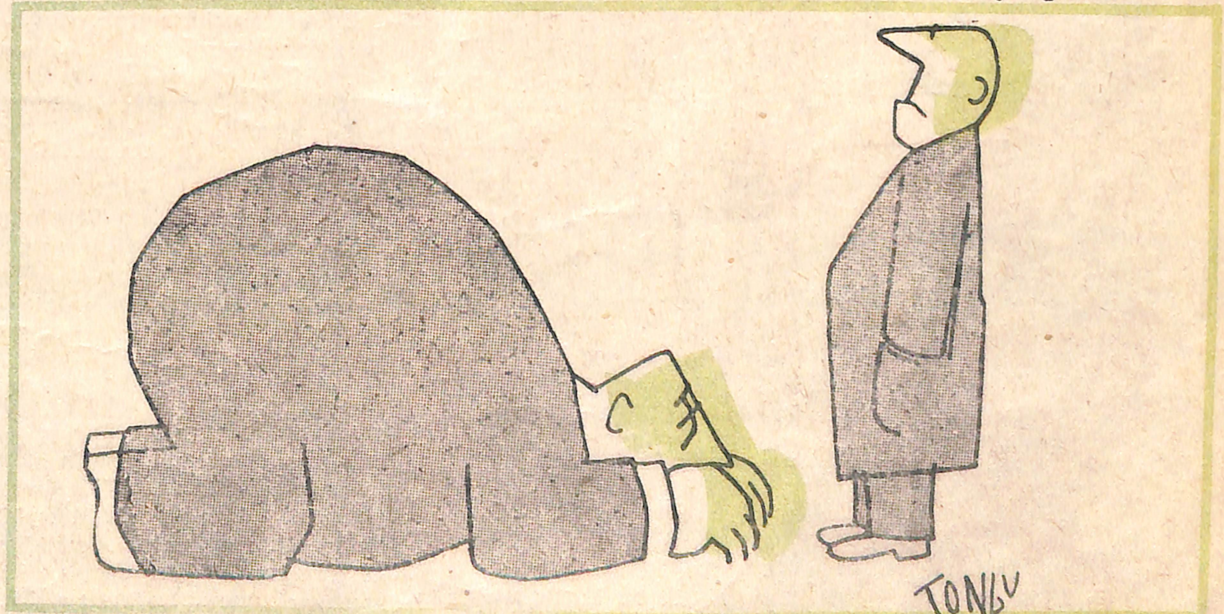
Nevin yeni tanıştığı zengin bir arkadaşına sorar:

— Kuzum Nermin, sen kaç yaşındasın?

— Ne bileyim!

— Bu da tuhaf, insan kaç yaşında olduğunu bilmez mi?

— Elmaslarımı sayarım, tuvaletlerimi sayarım... Bunun hiç ol mazsa şu faydası olur: Eğer bunlardan biri kaybolur veya çalınırsa farkında olurum... Halbuki yaşımı saymaktan ne çıkar. Yaşımı da çalacak değiller ya!

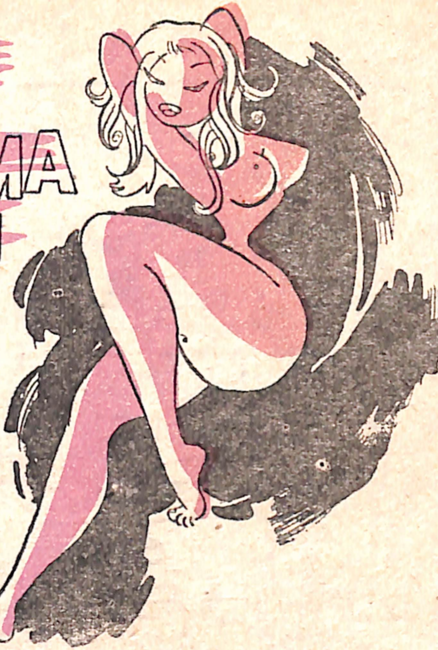

AŞAĞILIK DUYGUSU..

(Tonguç)

BİR ANLAŞMA YOLU

AYTEN Gürbeden, son derece hoş bir duldu. Dul deyince, bakıyorum gözleriniz parladı. Hakkınız var. Ayten'i görüp de gözleri parlamıyacak kabadayı az bulunur yeryüzünde. Kadın değil, mubarek ikramiyeli aile cüzdanı. Kat mülkiyetinden tutun da, balkonlu, bahçeli köşke kadar her çeşit tâbire münasip. Adı üstünde: Gürbeden. Yanlış yazmıyalım sakın: gül değil, gür. Ayten'in ya pısı sahiden kaynaktan fışkıran su gibi gür bir endamın üzerinde yükselirdi. Omuzları geniş, göğsü ufak ama dik, beli inceydi. Bacakları cins bir kısrağın bacakları kadar gergin dururdu.

Kader Ayten Gürbeden'in İstanbul'da ipliğini pazara çıkarınca, elinde, avucunda ne varsa satıp, kendini İzmir'e attı. Kordonboyu'nun en lüks otelline yerleşti. Bu, onun hayatında son ümitti âdeta. Eğer İzmir'de de bir şeyler çeviremezse, istikbâlinin güneşi adam akıllı kararacaktı.

Akşamları ya Kordon'a çıkar, yahut Kültürpark'a kadar uzanırdı. Herhalde, İzmir'de derhal dikkati çeken bir insan oldu. Artık etrafında, daha bir hafta ancak olmuştu, pervane gibi dolaşan gençler vardı gittiği yerlerde. Lâkin bunların içinden hiç bir tâlip zuhur etmiyordu. Talih işte...

Geldiğinin ikinci haftasının sonunda, elindekini bitirmiş, kara kara düşünmeğe başlamıştı bile. Artık dönemezdi de İstanbul'a. Ne yapıp yapıp başının çaresine bakmalıydı. Fakat nasıl? Öyle züğürt delikanlılara, cep harçlığiyle çapkınlığa çıkan çoluk çocuğa da yüz verecek değildi ya...

Üçüncü haftanın sonunda, her hafta olduğu gibi, odasında hesabını bulunca sahiden şaşırdı Ayten. Çaresiz, İzmir'in en lüks otelinin sahibi Demirtaş Taşsöken'i çağırttı.

Otel sahibi büyük bir incelik gösterdi:

— Aman hamfendiciğim, dedi. Sizin için paranın lâfı mı olur? Elbet bir anlaşma yolu buluruz...

Ayten gayet iyi bilirdi bu yolları:

— Size yüz elli lira borcum var, diye kestirip attı. Bu gece odamın anahtarını kapının altına koyarım...

Taşsöken gülümsedi:

— Zahmet buyurmayın hamfendiciğim? dedi. Bendenizde bütün odaların anahtarı var nasıl olsa...

Ertesi akşam, Ayten, odasında yeni bir hesap buldu: Yüz liradan ibaret bir hesap...

— Bu ne? diye itiraz ettiği vakit, o nazik, o kibar Taşsöken, ayni incelikle:

— Hesabınızın bakiyesi, hamfendiciğim! dedi.

Bu kibar adam, ellisinden yukarıdaydı. Aralarında tuhaf bir câri hesap açıldı. Ayten haftada iki defa anahtarı kapının önüne bırakabiliyordu ancak. Sonra, oda kirasına yemek, içmek gibi masraflar da ilâve edilmişti şimdi. Böylece, sevimli kadının hesabı haftada yüz lira iniyor, buna mukabil yüz on lira artıyordu. Bu gidişle, bir ay içinde, aslâ ödeyemiyeceği bir borç altına girmiş olacaktı. Nihayet Demirtaş Taşsöken'e durumu danışmak zorunda kaldı. İki iş or tağı gibi, vaziyeti gözden geçirdiler:

— Mademki iş bu hale geldi, diye güldü yine otel sahibi, sizinle evlenmekten başka çare yok benim için... Evlenirsek, hem siz ödiyemiyeceğiniz bir borç altına girmekten kurtulursunuz, hem de ben sermayeden zarar etmem... Doğrusu sizi de pek beğeniyorum. Tam özlediğim, hasretini çektiğim kadınsınız. Eh, sizin de, bu şehrin sayılı zenginlerinden bir adama itirazınız olmaz sanırım...

Hiç itiraz eder miydi Ayten? Bu yeni anlaşma yolunu memnuniyetle karşıladı ve evlendiler.

Usulen, hikâyenin burada bitmesi lâzım. Ama bitmiyor. Hattâ, asıl hikâye bundan sonra başlıyor, diyebiliriz. Bereket sonu kısa:

Bir gece, uykusundan uyanan Demirtaş Taşsöken, haftalık proğrama aykırı olarak karısının odasına geçti ve onu orada bulamadı. Aman? Zaman? demeğe kalmadan, korkunç bir şüphe zihnini kemirmeğe başladı. Doğrusu, Ayten kendisinden çok genç, çok sıhhatliydi. Olur mu olurdu yani.

Derhal anahtarlarını alıp birer birer odaları gezmeğe çıktı. Çok sürmedi. Karısını genç bir üniversitelinin odasından çıkarken yakaladı. Hiddetle kükredi:

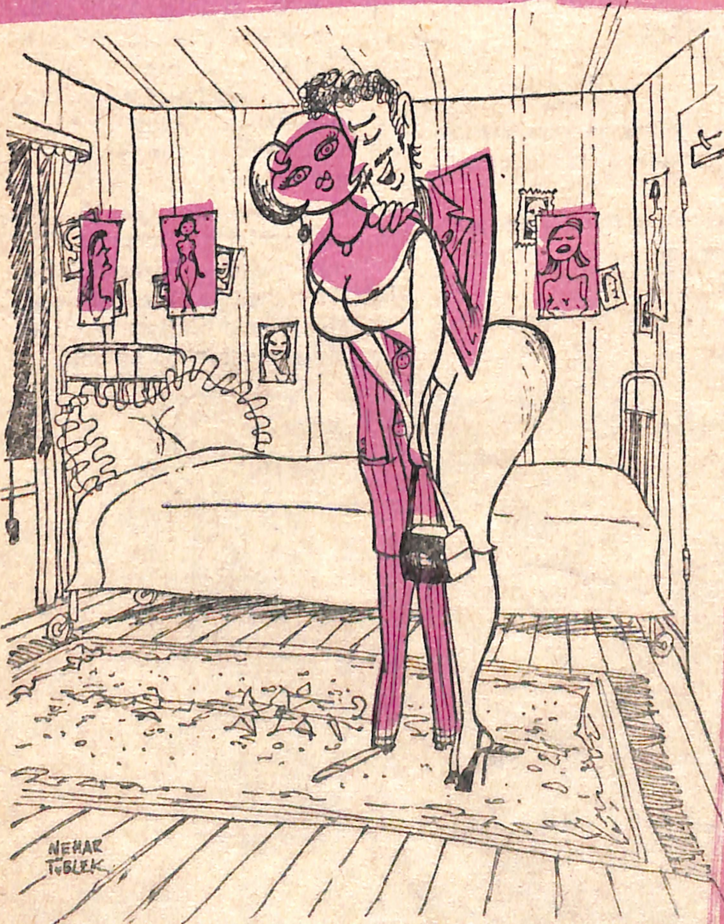
— Ne yapıyordun?

— Görüyorsun işte, dedi Ayten. Hesap görüyordum!

— Ne demek o?

— Hiiç. Bu delikanlı borcunu ödiyecek durumda değildi. Senden öğrendiğim usulle, anlaşma yolu bulduk, şimdi hesabını temizledik!

— *Hikâyeci* —

— Tabii fotoğraf sergisine geldik sevgilim... Duvardaki fotoğraflara baksana!..

(Nehar Tüblek)

Gina Lollobrigida'nın başı

Kadın en aşağı yüz elli kilo vardı. Saçları ise adamakıllı seyrelmişti: İlle de berbere gidip saçlarını yaptırmak istiyordu. Kocası:

— Hanım, git, senden berber parasını esirgeyecek değilim, ama ne olacak? diye sorunca:

— Gina Lollobrigida'nın başı gibi olacak, dedi kadın. Görmüyor musun? Ona ne kadar yaraşıyor. Bana elbette yakışır!

Bekarlık Sultanlıktır

ANLATAN : SALİH TEKCAN
ÇİZEN : YALÇIN ÇETİN

ANNE, BEN PARK OTELİNDE DÜĞÜN İSTERİM
İMAM NİKAHI KIYILMAZSA DÜNYADA KIZIMI VERMEM
EMREDERSİNİZ
HEM İMAM HEM DE DEMOKRAT PARTİ NİKAHI KIYILSIN

96

GÖSTER CEMALİNİ GÖRMEĞE GELDİM
KIYAMET ALÂMETİ
DÜNYA BATACAK
KOMŞUDA PİŞER BİZE DE DÜŞER
NESTEUZ-U BİLLÂH!..
MEN SABERE ZAFERE
YA SABUUUR!

97

YÜZ GÖRÜMLÜĞÜNÜ VERMEYİNCE YÜZÜMÜ GÖREMESSİN!..
ÜÇ AYLIK BONO VERSEM OLMAZ MI?

98

İŞTE GÖR!..
ALLLLL..... LAAAAH!..

99

RUS MİZAHINDAN :

Çizme Merakı

BÜTÜN bunlar benim ısmarlama çizme giymek merakımdan ileri geldi. Sanatının ehli olarak tavsiye ettikleri kunduracının adresini büyük bir zorlukla elde edebildim. Amma elimde adres olduğu halde bile, adamın dükkânını müşkülâtla bulabildim. Bu çizme üstadının dükkânı, hemen hemen şehir dışında bir yerde imiş. Dükkâna girince burnuma pis, berbat bir koku çarptı. Amma çizmenin hatırı için sesimi çıkarmadım. Çizme üstadı bir çift çizme yapmak için istediği parayı söyleyince nefesim tutuldu.

Ne olursa olsun, ısmarlama çizme giymeyi iyice aklıma koyduğum için üstadın istediği fiatı kabul ettim. Çıplak ayağımın kâğıt üzerinde resmi çizildi. Ölçüsü alındı. Kâğıda ismim yazıldı. Bacağa, baldıra ait daha bazı ölçüler alındı. Çizmenin şekli ve teferrüatı üzerinde görüşüldü. Bütün bunlardan sonradır ki, ben de meşhur çizmecinin dükkânından çıktım. Çizmeler ancak dört ay sonra hazır olmuştu.

Çizmeleri gördüğüm zaman ağzımın suyu aktı: konçları vapur bacalarını andırıyor, pırıl pırıl yanan burunları ise, nadir böceklerin sırtlarına benziyordu. Tabanları cilâlı, düzgün ve siyahtı. İşin ehli olmıyan bir adam bunların taban olduğunu, bunlarla yürüneceğine kabil değil akıl erdiremezdi.

Tahmin edeceğiniz üzere çizmeleri hemen giymek isteğini gösterdim. Eh, çok şükür buna da muvaffak olduk.

«Muvaffak olduk» diyorum. Çünkü aslına bakarsanız bu iş, dört kişinin himmet ve gayretile oldu. Üstadın oğlu beygire biner gibi bacağımın üzerine binmiş çizmenin kulaklarından yakalıyarak olanca kuvvetile çekerken, üstad, binbir manevra yaparak çizmeyi ayağıma geçirmeğe çalışıyor, karısı da bir horoz gibi etrafımızda dolaşarak kumandalar veriyordu.

Dördüncü şahsa, yani bana gelince, ben sandalyeye öyle sıkı sarılmıştım ki, beni oradan ayırmak isteyen birisi, ancak, sandalye ile beraber kaldırabilirdi. Nihayet dördümüzün himmetile ayaklarım çizmenin içine sıkıştırıldığı zaman, bacaklarımın ancak yarısının kendime ait olduğunu hissettim. Burada kastettiğim yarı bacak, diz kapaklarımdan kasıklarıma kadar olan kısımdır. Diz kapaklarımdan aşağısı ise, bana değil, çizmelerime aitti.

Ayağa kalkmağa davrandım. Kalkmamla sandalyeye çökmem bir oldu. Çizme üstadı yanıma koşarak koluma girdi, beni dükkânın içinde gezdirmeğe başladı. Biraz dolaştıktan sonra, kendimi o kadar iyi hissettim ki, çıkarıp çizme paralarını verdim.

Elimde, o akşamki oyunlardan birine ait iki tiyatro bileti vardı. Tiyatroya çok az vakit kaldığı için, eve gidip kıyafetimi değiştirmeğe imkân bulamadan sözleştiğimiz kızla beraber tiyatroyu boyladım. Sivri ve parlak çizmelerimi göz ucu ile süzmesinden, kızın üzerinde iyi bir tesir yaptığımı anladım. Tam oyunun başladığı sıralarda tiyatroya geldik. Karanlıkta yerlerimize oturduk.

Ben müziği çok severim. Ama daha operanın uvertüründe, çizmelerimin ayaklarımı sıkmağa başladığını hissettim. Üvertürün sonlarına doğru orkestra şefi seyircileri selâmlamak üzere ayağa kalktığı zaman, ona imrenmedim desem yalan söylemiş olurum. Çünkü ben o kadar kolaylıkla ayağa kalkabilecek bir durumda değildim. Ayaklarımın cayır cayır yandığını hissetmeme rağmen, birinci perdenin devamınca sakin durmaya çalıştım. Birinci perde ile ikinci perde arasında yanımdaki arkadaşımın büfeye gitme teklifini reddettim, bana sorulan bütün suallere kesik ve mânasız cümlelerle cevap verdim. Son perdenin ortalarına doğru ayaklarımın ağrısı, dayanılmaz bir hal aldı. Bağırmamak için dudaklarımı ısırmak zorunda kaldım.

Sahnede bir gece fırtınası temsil ediliyordu. Salon zifirî karanlıktı. Ne yaptığımı düşünmeye lüzum görmeden ayaklarımı uzattım. Çizmelerimin burnunu önümdeki koltuğun ayaklarına taktım. Salondaki karanlık, hareketimin yanımdaki kız tarafından görülmesine mâni oluyordu. Oturduğum koltuğun kenarlarını iterek yavaş yavaş çizmeleri ayağımdan çekmeye başladım.

Herhalde göğsünüzden bıçak çıkarmağı hiç bir zaman denememişsinizdir. Bu geceye kadar ben de denememiştim. Amma şu dakikada böyle bir işin ne kadar ıstıraplı olduğunu çok iyi anlamış bulunuyordum. Acının ağırlık merkezini teşkil eden ayaklarım, beni acele etmeye zorluyor; amma şuurum, yavaş davranmamı emrediyordu. Sandalyesinin çekildiğini, yahut itildiğini, önümde oturmakta olan adam hissedebilirdi. Bereket versin tiyatronun bütün koltukları yere mıhlı idi.

Nihayet, binbir zorlukla her iki çizmeyi de çıkarabildim. Ayaklarımı sıkan kıskacın gevşemesinden doğan tatlı ferahlığı size tarif edemem. Koltuğa iyice gömülerek çizmenin konçları içindeki ayaklarımın parmaklarını oynatıyor, tatlı tatlı gülümseyerek, sahnedeki cinayeti, bilmem kimin bilmem kimi öldürüşünü keyifli keyifli seyrediyordum. O anda, öldürene de ölene de ayni sempatiyi besliyordum.

Önceleri ayaklarımın acısından operayı seyredememiştim. Şimdi ise, evvelâ oyunun gidişini takip edemediğim için, ikincisi, oyunun trajik mahiyeti benim şu neşeli halime uymadığı için seyredemiyordum.

Sahnede, artistlerin çığlıkları, gök gürültüsüne karıştığı, şimşeklerin çaktığı bir sırada, önümde oturmakta olan seyirci ayağa kalktı ve çıkmaya davrandı. Ayakları ileri uzanmış olan çizmelerime takıldı. Ne olduğunu anlamaya vakit kalmadan bir adım daha attı. Tabii her iki çizme de parmaklarımın ucundan kurtularak karanlıkta bir yere fırladı.

Hızla ayaklarımı topladım. Kirpi gibi koltuğun içine büzülerek, boşalmış olan önümdeki koltuğun altını araştırmaya başladım. Koltuğun altında hiç bir şey görünmüyordu. Buna rağmen yerleri avucumla iyice aradım. Bir şey bulamayınca, gene koltuğun içine büzülerek oyunun sonunu beklemeğe başladım.

Nihayet oyun bitip de herkes çıkmaya davrandığı zaman, ben, ortalığın tenhalaşmasını bekliyormuş gibi yaparak, yanımdaki kızla oturmakta devam ettim. Şöyle yan gözle arkadaşıma baktım. Zavallı kız her şeyden habersiz, oturup duruyordu. Bu sırada, birdenbire kaba ve alaycı bir ses duyuldu:

— Hey arkadaşlar, bu çizmeler kimin?

Sesin geldiği tarafa baktım. Pırıl pırıl yanan sivri burunlu bir çift çizmenin havada sallandığını gördüm. Çizmenin sahiplerini arayan ses, bir iki defa daha tekrarlayınca, henüz salondan çıkmamış seyircilerden biri, sahibi bir türlü bulunmayan çizmelerin vestiyere verilmesini teklif etti. Çizmelerimin, iki siyah kuğu gibi havada yüzdüğünü gördüm. Artık bu kadarına da dayanamazdım. Hafifçe doğrularak kısık bir sesle:

— Çizmeleri nereye götürüyorsunuz? diye bağırdım. Bunlar benim çizmelerim.

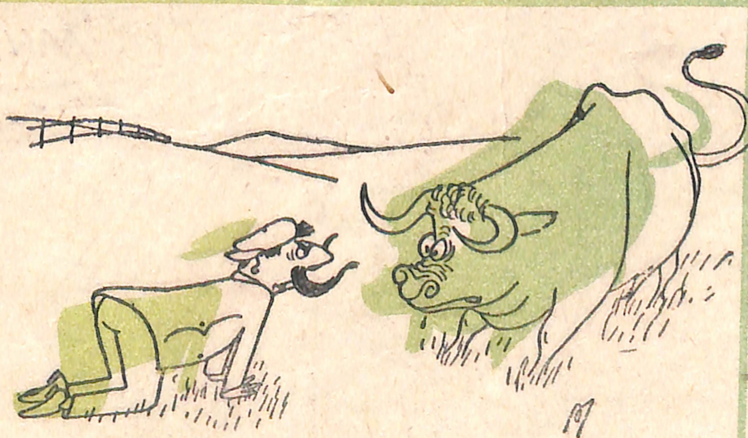
Yanımdaki kız, ilkin şaka ettiğimi sandı. Amma ayaklarıma bir göz atınca, bir anda her şeyi anladı. Kıza izahat vermek lüzumunu duyarak:

— Ama rica ederim, dedim, müsaade edin de olup bitenleri anlatayım...

Yavaş yavaş bütün salon boşaldı. Yanımdaki kız arkadaşımın ne zaman yanımdan ayrılıp gittiğini farketmedim.

Tiyatroda ışıkları söndürmeğe başladılar. Hademelerden biri yanıma yaklaştı. Adamcağız kibar ve iyi yürekli bir insanmış. Eve kadar gidebilmem için bana kendi takunyalarını vermeye razı oldu. Ben kız arkadaşımı unutmuştum. Ama o beni unutmamış... Çünkü, kızın vestiyerdeki mantosunun numarası bende imiş... Vestiyerde kızı, beni bekliyor buldum. Mantosunu tutmak istedim. Elimden öyle bir şiddetle çekti ki, az kalsın mantosunun kolu kopacaktı. Benimle vedalaşmadan çıkıp gitti.

Rehin olarak çizmeleri hademeye bıraktım ve takunyalarla eve yollandım. O gün bugündür ısmarlama çizmeden nefret ediyorum.

YAZISIZ!..

(Fransız)

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan : İllâllah Şerrinden

— 49 —

Alis dedi ki:

— Daha bu bir şey değil... Sol kolumun altında... Dur bakayım. orasını kim bıçaklamıştı, adını unuttum... Galiba Cemal... Evet, hâtırasıdır. Kolay mı şekerim. bu heyecanlı maceralar beni ken dine çekiyordu.

— Ayol, senin vücudün, hâtıra defterine dönmüş...

Sonra kasığındaki dikiş yerini gösterdi:

Ağzım açık kalakalmıştım. Bunları duyduktan sonra, barda çalışmaktan hem korkuyor, hem de şu baldırımdaki de şoför Nurinin... Mememin altında bu gördüğün yara izi, Lâz Aliden kalmadır. Kaba etime bak. Delik deşik. Orama Kitapsız Recai altı kurşun boşalttı.

— Bak, bu onun hâtırası..

— Bu Tarzan Recebin hâtırası. Çuval Cemal olacak... Kaburğamdaki bu yara da Kız Hayatinin Bana Kes'ci Alis derler ama, bu kaç yılın tecrübesi...

— Bak iyi dinle... Asıl senin dikkat edeceğin, müşterisine göre muamele etmektir. Erkekler çok enayidir ,bilir misin?

— Bilmez olur muyum?

Az kalsın, «ben kırk sene erkeklik yaptım» diye ağzımdan kaçıracaktım.

— Erkekler, b'zim gibi kadınların hayatlarını çok merak ederler. Onlara hayatını anlattın mı, hemen denizanası gibi gevşer, yumuşar, pelteleşirler...

İtiraz ettim:

— Elin heriflerine ne diye hayatımı anlatacakmışım...

— Yok canım, sahici hayatını anlatacak değilsin ki... Atacaksın. Hem karşındaki müşteriye bakacaksın... Onun mizacına göre, kendine bir hayat, bir hâtıra uydura caksın... Bak meselâ, karşında, toy bir Üniversite talebesi var... Babası, memleketten okusun diye bol para gönderiyor, o da barda tahsil'ni. hayat tecrübesini arttırıyor. Anadoludan gelen bu delikanlılara daima acıklı bir hayat hikâyesi anlatırsın... Sen namuslu bir kadınsın. Memede yahut iki yaşında bir çocuğun var. Ona bak mak için barlara düşmüssün. Bir kocan vardı. Çok ahlâksız bir herifti. İçki içer, kumar oynar, seni her gece döverdi. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, seni arkadaşlarına tanıştırırdı. Sen namusunu kurtarmak için kocandan ayrıldın. Sonra yavruna bakmak için bara düştün. Böyle bir hikâye uydurdun mu, artık delikanlı avucunun içindedir. Ama İstanbullu olursa, ona başka numara yapmalı. Mümkün olduğu kadar, hovarda, hayata boş veren kadın görünmelisin... Kocalarının sayısı, hatırlayamıyacağın kadar çok olmalı. Onlara, seni şoförlerin nasıl kaçırdıklarını, sonra on beş jandarmanın birden nasıl baskın verdikleri ballandıra ballandıran anlatmalı. Sonra da varsa yoksa, mambo... Ama böyle züppelere boş vermeli. Onlardan para çıkmaz, Bir bardak bira ile sabaha kadar dans etmek isterler.

Baktın müşteri, orta yaşlı bir karaborsacı...

Alis, her cins müşteriye karşı, nasıl muamele yapılacağını uzun uzun anlatıyor, bana ders veriyordu. Onu dinledikten sonra, barda çalışmanın, öyle dışarıdan zanne d'ldiği kadar kolay bir iş olmadığını anladım. Konuşa konuşa akşamı yapmıştık.

— Haydi, akşam yemeğini dışarıda yiyelim, sonra da bara gideriz, dedi.

— Hemen bu akşam mı?

— Tabiî... Bende fazla tuvalet var. Sana veririm..

Alis de kendis'ne siyah tafta bir tuvalet aldı. Bana da mavi sire bir tuvalet seçti. Onun tuvaleti tam bana uymuştu. Tuvaletleri yanımıza aldık. Bir arabaya atladık.

— Seni Acenta Celâle tanıtayım!.. dedi.

— Kim acenta Celâl?..

— Art'st acentası.. Adresini alsın. Ne olur ne olmaz, lâzım olur. Kendisi de komisyon alır ama, iyi iş bulur.

Ara sokaklardan birinde araba dan indik. Acenta Celâlin yazihanesi bir apartmanın bodrum katında tek odaydı. Alisi görünce, Ziya yerinden hopladı:

Kucaklaştılar, öpüştüler. Alis:

— Hadi bizi yemeğe götür!..

Dedi.

— Emredersin...

Ayni arabaya bindik. Yolda acenta Celâl Alise :

(Devamı var)

Posta Kutusu 69

Bugüne kadar okuduğunuz mizahî romanların en güzeli ve en sürükleyicisidir.

Nat Pinkerton ★ Şarlok Holmes ★ Mayk Hammer ★ Dedektif Nik İstanbulda.

Beş polis hafiyesi

Kocalarını aldatan kadınların peşinde!

Pek yakında AKBABA'da.

Denizcilik Bankası
T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerle seyahat bir zevktir

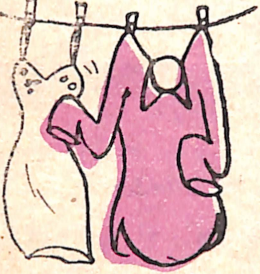
Amerikaya Türk parasile muntazam seferler

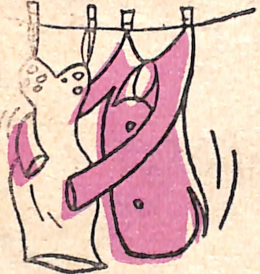
Denizyolları

Sürat, Emniyet, Konfor demektir

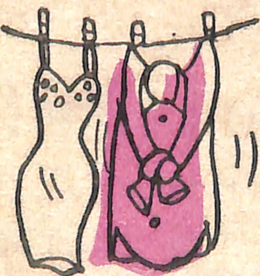
DÜNYA KARİKATÜRLERİ

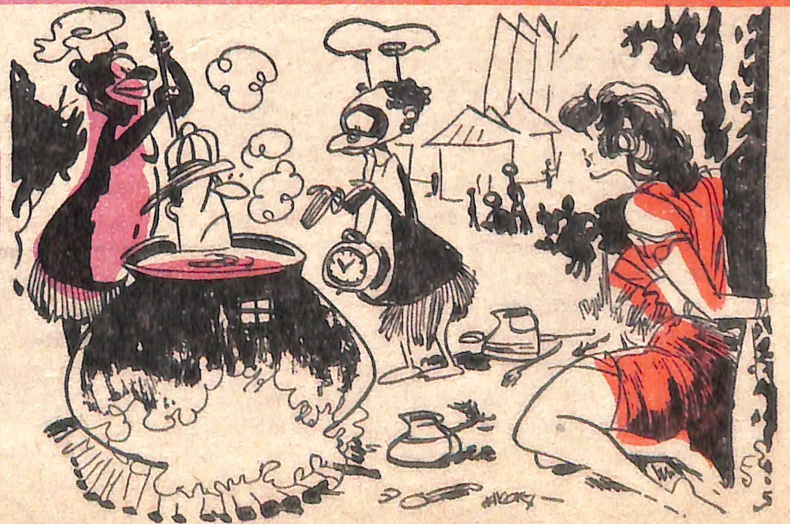
Yazısız!..

(İtalyan)

Yazısız!..

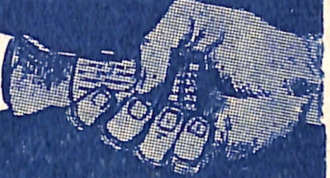
(Fransız)

— Talihine şükret, vahşi bir kabilenin eline düşseydin seni çiy çiy yerlerdi!..

(İtalyan)

ANKARA
SİGORTA

ANKARA SİGORTA SİZİ BÜTÜN
TEHLİKELERİN KARANLIĞINDAN
KURTARIR!

1955
İKRAMİYELERİ

EV
PARA
İRATLI APARTMAN

YARIM
MİLYON
LİRA

AKBANK
HER 150 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI

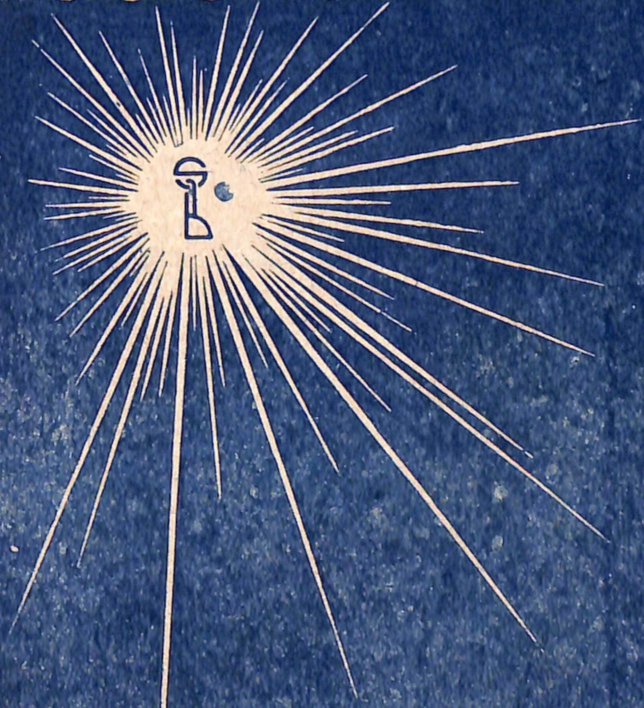
1955 İKRAMİYE PLÂNI

ikişer daireli
5 APARTMAN
bahçeli
15 EV
ve ayrıca
725.000 LİRA

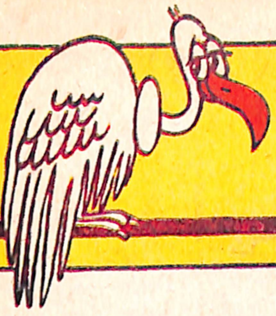
KEŞİDE TARİHLERİ:
1 Mart
2 Mayıs
1 Temmuz
25 Ağustos
1 Kasım
30 Aralık

TÜRKİYE İŞ BANKASI
paranızın ... istikbalinizin emniyeti

APARTMAN DAİRELERİ
PARA İKRAMİYELERİ
MEVDUAT SAHİPLERİNE
% 10 TENZİLÂT
SÜMERBANK

Yazı İşlerini fiilen idare eden: AHMET KOÇER
Teknik Sekreter: Selâmi M. YURDATAP
Adres: Klotfarer Cad. No. 8_10. Daire 3.
Telefon: 21811
Basıldığı yer: ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş

Akbaba

siyasî mizah gazetesi

— Çocuklara bir paskalye sürprizi yaptım...
— Asıl sürprizi bana yaptın karıcığım: Lollobrigida'ya dönmüşsün!

— İtalyan —